

**OUR
LIFE**

**НАШЕ
ЖИТТЯ**

Published by Ukrainian National Women's League of America, Inc. 4936 N. 13th St. Philadelphia, Pa. 19141

Іван Селіванов:

„Золоті Ворота“ — ліногравюра

ВИДАЄ СОЮЗ УКРАЇНОК АМЕРИКИ

Січень ч. 1. January 1971

НАШЕ ЖИТТЯ

P. XXVIII. СІЧЕНЬ Ч. 1

Видає Союз Українок Америки раз у місяць за винятком серпня
 Редагує Колегія — Лідія Бурачинська, Рута Галібей, д-р Наталя Ішук, Олена Лотоцька, Уляна Любич, Марія Одежинська, Ірина Пеленська, Марта Тарнавська, Наталя Чапленко.

Листування й передплату висилати на адресу:

4936 N. 13th St.
 Philadelphia, Pa. 19141
 Tel. DA 4-7304

Річна передплата в США і Канаді від січня 1970 ..... \$6.00
 Піврічна передплата \$3.00
 Річна передплата в Англії 2 ф. ст.
 Річна передплата в Австралії 4 а. д.
 Річна передплата у Франції 15 н. фр.
 Річна передплата в Німеччині 12 н. м.
 Річна передплата в Бельгії 150 б. фр.
 В інших країнах рівноварт. 5 ам. дол.
 Поодинокое число 60 центів

Зміст:

На порозі року
 І. Падох: На статутіві теми
 Н. Чапленко: Різдвяні страви
 О. Кашубинська: Різдво 1919 року
 О. Решетило: Лист з-за моря
 М. А. Кейван: У зимову ніч
 л. б.: Наші стипендисти
 М. Пастернакова: Акварельна лірика
 Н. Даниленко: До членок мол. Відділів США
 Д. Шуст: По дорозі в казку
 Л. Шаєнко: Підготовка дитини
 Батьківське „Вірую“
 Зірка: Помешкання в Україні
 З нашої куховарської книжки
 Вишивка в помешканні
 On the Threshold of 1971
 MZO: Preschool Education

На обгорці:

Лінограв'юра Івана Селіванова „Золоті ворота“ була вміщена в статті Олексі Повстенка „Мистецька данина Шевченкові у творчості київських графіків“ у ч. 4 журналу „Нотатки з мистецтва“, 1966. За випозичення кліші дякуємо.

OUR LIFE

Vol. XXVIII. JANUARY No. 1

Edited by Editorial Board
 Monthly publication except August,
 of the Ukrainian National Women's

League of America, Inc.
 4936 N. 13th St.
 Philadelphia, Pa. 19141
 Tel. DA 4-7304

Subscription in the United States of America \$6.00 per year, half year \$3.00. Subscription in Canada \$6.00 per year, half year \$3.00. Subscription in England 2 pound sterling per year. Subscription in Australia 4 Austr. dollars per year. Subscription in France 10 n. fr. per year.

Entered as second class matter July 8, 1944, at the Post Office at Philadelphia, Penna. under the Act of March 3, 1879.
 Single Copy 60 cents

ПРЕДСТАВНИЦТВА
„НАШОГО ЖИТТЯ“

АНГЛІЯ:

Mrs. Myroslawa Rudenska
 245 Wigman Rd.
 Bilborough Estate
 Nottingham, England

Ukrainian Booksellers
 49 Linden Gardens
 Notting Hill Gate
 London W. 2

АВСТРАЛІЯ:

“Library & Book Supply”
 16a Prospect St.
 Glenroy, W9, Victoria
 Australia

ФРАНЦІЯ:

Daria Melnykovich
 c/o No. 7 887 93 de Paris
 26. rue de Torcy
 Paris 18-e
 France

НІМЕЧЧИНА:

Ukrainischer Frauenverband
 Haus der Begegnung
 8 Muenchen 5
 Rumfordstr. 21

On the Front Page:

Selivanow: The Golden Gate in Kiev

На терені США

28. лютого — Вечір у честь Марії Біляк — Окр. Рата США у Нью Йорку
 28. лютого — Окружний З'їзд — Окр. Рада США у Філадельфії
 14. березня — Виставка Писанок — Окр. Рада США у Філадельфії
 14. березня — Окр. З'їзд — Окр. Рада США в Ньюарку
 25. квітня — Окр. З'їзд — Окр. Рада США в Сиракузах

КРІЗЬ НОВІ ФІЛЬМИ

Огляд фільмів, що тут подаємо, оснований на списку виховного журналу „Перентс“. Усі подані фільми — відповідні для дітей.

АРИСТОКОТИ — The Aristocats. Комедія нагадує найкращі фільми Дізнея. Мова тут про котячу сім'ю, що виставлена на різні переходи.

ІСТОРІЯ ДЖАМБО — Billy Rose's Jumbo. В осередку цієї музичної комедії є слон Джамбо, що виступає в цирку. У фільмі грають Доріс Дей, Стівен Бойд і Джімі Дюрант.

ДИТИНА БУШУ — The Bushbaby. Ця мелодрама змальовує подорож молодій дівчині в супроводі чорної служниці через відсталі країни Африки. Чудові краєвиди.

РИБА — Flipper. В осередку цього фільму є історія сина рибалки на Флориді, що вирятовує дельфіна.

ДАЙ ЇЙ МІСЯЦЬ — Give Her The Moon. Французька комедія, що відбувається на селі. Дочка місцевого вїйта закохалася в американського мільйонера і що з того вийшло.

Окружна Рада США у Шикаго

видала книжку для дітей

Романа Завадовича:

Чародійні музики

з ілюстраціями Юрія Козака

Книжка присвячена пам'яті

Марії Яримович,

провідної Союзянки нашого міста

Ціна 2.50 дол.

Замовляти:

Ukrainian National Women's League

936 N. Western Ave.
Chicago, Ill. 60622

Ліда Палій:
Lyda Paliy:

Мати Божа
The Virgin Mary

На порозі року

Стоїмо на порозі 1971 року. Для нас, Союзянок, він становитиме перелім. Бо в ньому відбудеться XVI. Конвенція СУА, оцей великий З'їзд нашого членства, що перевірить наші напрямні, перегляне осяги і намітить вказівки на майбутнє.

Але 1971 рік матиме значення не тільки для членок Союзу Українок Америки. Це рік великих роковин Лесі Українки, тієї поетеси, що своїм палким словом, своїми полум'яними творами-картинами накреслила новий шлях для боротьби нашого народу. Це велике сторіччя промінюватиме на наш народ. Воно й надасть напрямок нашій Конвенції, що зачерпнула своє гасло з її творів.

Та річ не в гаслі і гарних словах, що ми їх сприйняли з духової спадщини поетеси. А в тому, як зуміємо їх примінити тепер, сьогодні до наших актуальних проблем. І не тільки те старше чи середнього віку членство, що формувалось під впливом духовости Лесі. Але й те молоде, що тепер приходить до голосу у нашій громаді, в нашій організації. Як воно зуміє вжитися в цей великий дороговказ? Бо слова і твори Лесі Українки — це найкращий поміст, на якому могли б зустрітися і зрозуміти себе молоді борці за свободу України — тут, на нових поселеннях і на Батьківщині.

Найлекучіше завдання дня — це оборона нашої віри і нашої мови. Довгими десятиліттями окупант нищить нашу Церкву і переслідує віруючу українську людину. Ворушити сумлінням світу і скріплювати нашу церкву у вільному світі — це може стати напрямною на майбутнє. Скріплена русифікація, що її стосує тепер большевицька влада — це загроза для нашого національного організму. Протидія тому всіми доступними засобами — це теж одне з найбільш важливих гасел нашої політично-громадської роботи.

Тому з'ясуймо собі велику вагу цієї хвилини! Наша Конвенція мусить відгукнутись на ці важливі потреби нашої доби. Вони мусять узброїти нас у бистрий погляд, розуміння потреб, повсякчасну готовість і охоту до росту. Тільки тоді оправдаємо своє існування на чужині і зможемо причинитись до визвольної боротьби нашого народу.

УСЕ УКРАЇНСЬКЕ ГРОМАДЯНСТВО

вітаємо

З РІЗДВОМ ХРИСТОВИМ

і НОВИМ 1971 РОКОМ!

ГОЛОВНА УПРАВА СУА

З Головної Управи СУА

На статутіві теми

Різні суспільні товариства та організації вибирають собі певний вид правового оформлення своїх норм поступовання, залежно від їх величини, мети й характеру. Важливу роль грають тут державні, стейтові приписи, які від деяких родів організацій вимагають обов'язкової інкорпорації, тобто затвердження установи стейтовою владою та затвердження основних постанов, що відносяться до її назви, мети, місця її осідку, імен інкорпораторів-основників і директорів.

Артикули інкорпорації (чартер)

Отже відносно оформлення норм поступовання можна поділити всі установи на дві основні групи: таких, що мусять бути заінкорпорованими й таких, що не мусять. Перші мусять виготовити проект своїх „артикулів інкорпорації“, які мають ще назву „чартеру“ й їх вислати до стейтового уряду відносно стейту для затвердження. В цей спосіб, після затвердження цих „артикулів“ і зареєстрування установи, вона автоматично одержує свій перший збірник норм поступовання всередині установи, хоч далеко не повний. В цьому документі є подане ім'я-назва установи, її цілі, місце осідку, зглядно її головної канцелярії, й імені бодай трьох членів-основників (інкорпораторів), з яких, звичайно, бодай один повинен бути постійним мешканцем стейту, в якому інкорпоровано установу. Така інкорпорація має деякі унікальні наслідки. Вона зберігає для інкорпорованої установи виключне право на її затвержену назву, а її члени, звичайно, не відповідають за довгі і зобов'язання установи, в час, коли члени незаінкорпорованої організації можуть бути протягнені до відповідальності солідарно разом з нею. До проекту таких „артикулів інкорпорації“ можна долучити також статут цієї установи. Крім цього „чартеру“ часто більші, заінкорпоровані установи видають своїм відділам свої власні „чартери“, на доказ, що вони є ними апробованими відділами. Нерідко „чартером“ називають тільки грамоти, що потверджують дозвіл центральної установи на існування їх відділу.

Така заінкорпорована організація укладає собі статут, що його схвалює конвенція, а який називають в англійській мові By-laws, а нерідко також Constitution and By-laws.

Статут

Установи, що мусять інкорпоруватися й того не бажають, звичайно встановлюють свій статут, що його звичайно ухвалюють перші, основні загальні збори й до зміни постанов якого потрібна звичайно кваліфікована кількість голосів, найчастіше дві третини голосуючих. Деякі статuti вимагають також певного кворум усіх членів організації для переведення важких змін статуту та інших формальностей, завданням яких є утруднити зміни статуту й обмежити лиш до конечних. Деякі установи поділяють постанови статутів на більш важливі, що їх називають конституцією й менш важливі, які називають статутом або по англійськи By Laws чи правильніше By-laws. Але частіше статут є одноцілий, обіймаючи всі постанови й надаючи їм порядкові числа параграфів, чи статей.

В конституцію обов'язково входять постанови про назву, цілі, кваліфікації членства, органи товариства і їх вибір, загальні збори чи популярно звані в Америці, конвенції, зміну статуту і інколи деякі інші важливіші постанови. Всі менше важливі постанови входять до статуту, званого в англійській мові By-laws. Зокрема в нім поміщуються постанови про майно організації, засоби здобуття його, комісії, секції, й детальні постанови, нормуючі загальні постанови конституції. Організації, що мають такий подвійний збір постанов, вимагають до зміни конституції більшого відсотка голосуючих за зміною, як при зміні статуту. Часто при зміні конституції вимагають трьох четвертин, а при зміні статуту двох третин відданих голосів.

Науково-Історичний Фонд

ім. Лесі і Петра Ковалевих при Союзі Українок Америки проголошує зпочатком 1971 р.

ДРУГИЙ ЛІТЕРАТУРНИЙ КОНКУРС на

спогоди,

що змальовують якийсь відтинок нашої історії. Літературне Жюрі, провівши оцінку надісланих рукописів, признає дві нагороди у сумі 250 дол. і 150 дол. Реченець Конкурсу: 31. грудня 1971 р.

ТРЕТІЙ НАУКОВИЙ КОНКУРС на історичну працю (монографія)

Темою її може бути якийнебудь відтинок історії України з позитивним державницьким навітленням. Наукове Жюрі, провівши оцінку надісланих творів, признає одну нагороду у висоті 400 дол.

Реченець Конкурсу:

31. грудня 1972 р.

Твори надсилати у трьох примірниках на адресу Союзу Українок Америки:

Ukrainian National Women's League

4936 N. 13th St.

Philadelphia, Pa. 19141

Такі, як не як, компліковані статuti схвалюють здебільшого великі організації, які з якоїсь причини не є інкорпоровані, або які бажають дуже утруднити зміну деяких постанов статуту згл. конституції. Більшість організацій, зокрема інкорпорованих, побіч інкорпоративної грамоти (артикулів), мають ще одноцілий статут By-laws.

Союз Українок Америки вибрав цю другу, менш скомпліковану форму свого статуту, який побіч сертифікату інкорпорації має одноцілий статут (By-laws), додержування якого є основою існування СУА та першим й невідхильним обов'язком всіх його членів.

Ірина Падох

Статутова референтка
Гол. Управи

Різдвяні страви

Три роки тому при Культ. Освітній Референтурі США створено спеціальну Комісію, що присвятила увагу нашій обрядовості. Це була потреба хвилини і загальне бажання членства, яке вимагало постійно матеріялів із тієї ділянки. На першому засіданні, присвяченому Різдвяному циклеві, рішено вислати Відділам запитник, опрацьований спільно з господарською референткою, що відносився до звичаїв і обрядів Різдвяної вечери, в першу чергу Різдвяних страв. Хоч здавалося б, що ця ділянка не викликає багато застережень, але молодше покоління жінок щораз більше вимагає писаного матеріялу. І як не дивно, ми його маємо дуже мало. Тому треба надолужувати те, що занедбане чи непростіжене. Мова про походження цих страв, їх українськість, послідовність у подаванні, врешті приписи щодо їх готування.

На 360 запитників ми одержали 65 відповідей. Хоч це небагато, але вже з того матеріялу можемо використати цікаві дані, якими й поділимося з читачками Н. Ж. Хоч не дають вони нам всеукраїнського образу, бо походять здебільшого з західних земель України — 53, а з центральних — 12. Рамці цієї статті не дозволяють на обговорення всіх відповідей, наявних у запитнику, то ж зупинимося лише на деяких із них.

Хліб, кутя і узвар — це обрядова, жертвенна їжа на Святий вечері, що сягає далеко доісторич-

них часів. Саме накриття стола мало свій церемоніал. Всі відповіді в основному згідні, що стіл при-трушували сіном (в деяких околицях на Лемківщині вівсяною або ячмінною соломною). В сіно вкладали всюди часник (1, 2, 3 або 4 головки), часами цибулю, головки маку, насипали зерна пшениці або вівса, конопляного сім'я, солі, дрібних грошей, вкладали ключі тощо, залежно від місцевих звичаїв. Все це накривали чистою тканню скатеркою, часами ще другою меншою. На застелений стіл клали обрядовий хліб, що переважно стояв до нового року. На столі або на покуті ставили кутю і узвар. Ставили також свічки в свічниках або встромлені у хлібі.

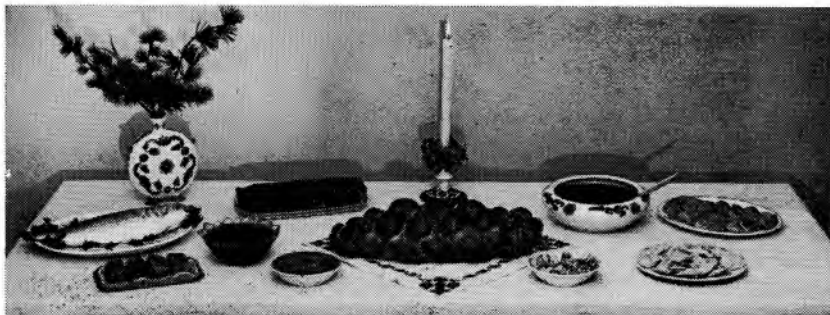
Хліб. Майже на всі календарні і родинні свята наш нарід має осібне печиво. Напр. для Великодня — це паска, для весілля — коровай. Не маємо такого одностайного визначення для Різдва. Хліб був обов'язковий, не важно, з якого борошна був спечений, як також якої форми. Це можна також з'ясувати на підставі нашого запитника. Більшість опитуваних подали калач — як Різдвяний хліб. Міг бути на столі один калач із встромленою в нього свічкою, або два калачі, а між ними свічка; три калачі, покладені один на одного, свічка в горішньому; чотири калачі, по боках хліб і книш (Ольгопільщина). Плетений калач міг мати подовгувату форму, тоді називався „струцля“ (Лемківщина,

П-ні Ірина Кашубинська, госп. референтка Гол. Управи США, спробувала сполучити Різдвяний калач із жмутком колосків, символом дідуха. Це дало гарну декорацію Різдвяного стола.

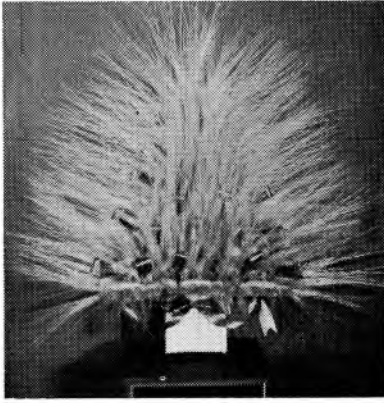
Centerpiece for the Christmas table, composed by Miss Irene Kashubynska

Бойківщина, Львівщина). Правдоподібно це вплив польський, бо струцля — це польський Різдвяний хліб. Шестеро опитуваних подали довгий калач „Ісусик“, що мав би символізувати сповите дитя. На Стрийщині, крім калача, по боках клали два хліби „Василь“ і „Маланка“, на яких були витиснені орнаменти головою маку. На Волині був книш із витисненим горнятком кільцем; на Вінниччині книш „із душею“, на Збаражчині три книші і три свічки; на Дніпропетровщині книш із встромленою свічкою. На Полтавщині (с. Мокіївка) був ним молитовний хліб із дрібною солі, що стояв на столі від першого дня посту. На Херсонщині паляниця, на Тернопільщині ставили 12 паляничок одну на одну, останню з діркою, правдоподібно для свічки. На Любачівщині — „підпалок“ — корж із хлібного тіста, помашений олією, цибулею і маком, печений під полум'ям. На Закарпатті на чотирьох шульках кукурудзи ставили хліб, що називався „крачун“ або „керечун“. П'ятнадцять опитуваних подали крім обрядового хліба покрану проскурку з ме-

П-ні Зеновія Терлецька, авторка книжки „Українські страви“, що тепер друкується, подала в ній світліну Різдвяного стола. На ньому переглядно уложено всі Різдвяні страви.

Ukrainian Christmas table, set by Mrs. Zenovia Terletska, author of the cookbook "Ukrainian Dishes"

П-ні Тетяна Чапленко уложила колосся пшениці у формі ялинки. Це може правити за дідуха в сучасній українській хаті.

Christmas decoration made of wheat ears by Mrs. Tetiana Chaplenko

дом. Про інше Різдвяне печиво з браку місця не будемо згадувати.

Різдвяні страви. Обрядовими стравами на Різдво були кутя і узвар (вар) — „Божа їжа і напій“. В основному кутя вариться, як подають опитувані, із зерна пшениці. Повинна бути вона — піхана, опихана, товчена, бита в ступі, терта або шугана, тобто має бути з неї обдерта зовнішня оболонка або шкірка. Троє подали кутю з ячиною (Херсонщина, Харківщина, Сумщина). Двоє подало крім куті з пшениці, кутю з рижу з медом (без маку) — „білу кутю“. Кутю приготували із тертим маком і медом, розпушеним у воді. Одна опитувана з Полтавщини подала, що там уживають кутю без маку. Дві опитувані з Закарпаття не знають куті, на закінчення вечері їли печені „бобальки“ з борошна. Також із Рясівщини одна особа не чула про кутю.

Узвар, вар — варили з сушених слив, яблук і груш, часами ще з вишень, чершень і чорниць. Це був напій, що звичайно ним закінчували вечерю. Він заступав алкогольні напої там, де їх на Свят-Вечір не вживали, а дві особи подали узвар замість борщу („юшка з кислиці“, околиця Рясшева і Добромила).

Інші Різдвяні страви відомі нашим господам, але з нашого запитника можна виявити більшу їх різноманітність.

Борщ. В основному з чер-

воних буряків із грибами або рибою, заправлений олією. Двадцять спитуваних приготували його з „вушками“. Десять осіб замість борщу подали капусняк, або розсіл із капусти, заправлений тертим пшоном (Скалатщина, Вінниччина). На Турчанщині це називають „киселиця“ і подають із квасолею або горохом, а в одній місцевості „росолінка“. Борщ може заступити грибова або горохова юшка, а на Калушині подавали три юшки: борщ, грибову і горохову. На Рясівщині замість борщу подавали юшку з сушені (узвар). Зате скоромний борщ на другий день був усюди обов'язковий.

Вареники. Звичайно вареники з картоплею займають у нас перше місце в часі Святої вечері. На селі це була щонедільна їжа, а на Різдво приготували їх із капустою кислою і солодкою з грибами, з капустою, помішаною з картоплею, з гречаних крупів (також із додатком сиру), з квасолею, а вже в останньому випадку з картоплі. Були й вареники в сушеної вареної садовини (сливи, груші, яблука, вишні), помащені цукром або медом. Могли бути з маком і вурдою, робленою з макухи і вресі з повилами. Вибір дуже великий.

Неменш різnorodні є голубці. Можуть бути з гречаними, ячмінними, кукурудзяними крупами, пшоном (з грибами, цибулею, олією). Крупи можна помішати з тертою картоплею, також із самої тертої картоплі. Найменш були поширені з рижом, це вже в містах. Не знають пісних голубців на Свят-Вечір двоє опитуваних (Полтавщина, Калушина).

Риби. Там, де свіжа риба є приступна, всі способи її приготування є можливі на Свят-Вечір. Більшість опитуваних пише, що населення вдовольнялося сухою рибою й оселедцем. Вимочений оселедець варили і заправляли засмажкою і ця страва називалася „мачка“ (Любачівщина), а на Рогатинщині смажені оселедці називали „сумигас“.

Інші страви. Це біла квасоля ціла або м'ята, з сушеною рибою, з підливою, з грибами або з вареними сливами, капуста з квасолею або з грибами, колючий горох із часником, гречана каша,

кисіль, млинці до риби, підпеньки з часником, гречаники. Це страви, що тепер у Різдвяному меню вийшли з ужитку. А шкода!

Дрібне печиво. Крім пампушків (пухкеників), що в Зах. Україні означають солодке печиво, смажене на олії, в Східній Україні є дрібне дріжджове печиво, що його подається з часником і олією до борщу чи риби. Хоча звернути увагу на пироги і пиріжки, що є традиційним Різдвяним печивом; ними обдаровується колядників і посівальників, а в деяких місцевостях вони й звуться „колядники“. Печуть їх із різноманітною начинкою (диви вареники), а в Східній Україні ще й із калиною та горохом.

Чергування страв. Обряд приготування Різдвяних страв сягає передхристиянських часів. Протягом століть їх символіка підлягала певним змінам. Сіно в давнину мало символізувати бога худоби Велеса, тепер народження Божого Дитятка на сіні. Кутя і узвар — це Божа їжа і їх залишали душам померлих а хліб — це безкровна жертва богам і символ багатства. Хліб чи калач має округлу форму і навіть назву „Ісусик“, що символізує сповиту дитину. Можна сміливо припускати, що першою стравою була кутя, що нею „причашалася“ не тільки вся родина, її залишали душам померлих та заносили худобі. Нею також ворожили (підкидали до стелі). Проскурка, що її вживали в Зах. Україні — це сакральний церковний хліб, зв'язаний із українським католицьким віровизнанням. Дванадцять страв були символом 12 місяців, тепер їх присвячуємо 12 апостолам. І так давнім обрядам дає наш нарід сучасний, християнський зміст або вміє їх разом сполучити.

В нашому запитнику 15 осіб подало проскурку з медом, як початок вечері. Потім коштували також і кутю. Решту (48) подають кутю, як початок вечері. Її коштували з однієї миски, а їли на кінці, перед узваром. Тільки дві особи подали, як першу страву, часник із хлібом, що його не тільки їли, але й натирали ним руки, виски і груди (Лемківщина, Турчанщина). Наступною стравою був борщ або риба і тут відповіді поділені. Даль-

Різдво 1920 року

Ясним метеором заблисла для нас державність у 1918 році! Це були короткі, радісні хвилини піднесення, що досі не можемо їх забути. Але вони поставили нас перед трудний іспит. Бо для нас, жінок, зорганізованих у Жіночій Громаді у Сокалі — цей світлий час — це опіка над раненими, це похорони їх, це ще раз ранені без ліків, бандажів і всяких засобів до життя. Все це треба було роздобути. А тут кругом нас села — винищені війною, які всеж стягалися з останнього, щоб сповнити свій обов'язок. Звідтіля діставали ми поживу і м'які сорочки на перев'язки. І знов підсунувся фронт — пів року завзятих зусиль вдержатися — та це було понад сили. Армія Галлера перерішила і Сокальщину зайняв окупант. Всі мужчини, що були здібні держати кріс у руках — пішли в УГА. Залишились старі й немічні, жінки й діти. Та й вони були під постійним натиском. Часті ревізії, карні експедиції, конфіскації й контрибуції викінчували всіх. Та й ще з-поміж тих, що залишились, забирали поляки, щоб заслати до табору в Домбю. Жінки працювали за себе і за мужчин, щоб видобути щось із господарки.

Зпочатком грудня 1919 р. заважили ми в Сокалі відділ полонених українців, що під сильною ескортою переходив щодня через місто на працю. Виглядали всі дуже бідно, були нужденні й обдер-

ше чергування страв не має великого значення і, напевне, не було ніякого для цього правила. Закінчується вечір у варом.

Примітка. Ми дякуємо Відділам 1, 4, 5, 8, 9, 13, 24, 25, 26, 28, 31, 33, 35, 41, 42, 47, 49, 54, 59, 64, 68, 73, 74, 81, 82, 87, що виповнили запитники і дали цікавий матеріал для дослідів над українськими стравами, як також тим особам, що зробили це на особисте прохання (Галина Журба, д-р Фотій Мелешко, проф. П. Ковалів, Гордій Мироненко).

ті. Охорона не дозволяла наблизитися до них. Ми давали дітям хліб (його і в нас було дуже скупо) і ті вибігали з-за куців при поворотах дороги і давали їм у руки. Це було все, чим ми могли допомогти їм у нашому нещастю.

Наближалось Різдво. Членки Жіночої Громади (яка не могла діяти в тому часі) порозумілися між собою, що треба хоч чимнебудь їм допомогти. В одній з членок жив на квартирі старшина від охорони полонених. Отже й вона запитала його, чи не могли б ми приладити тим нещасним Святої Вечері, обдарувати біллям і ще дечим на Різдво. Старшина виявився людиною. Погодився на те й обіцяв дати коні, щоб можна було привезти з сіл зібрані речі. Та ми повинні добути дозвіл від старости. І от перед нами трудне завдання. Чи погодиться він?

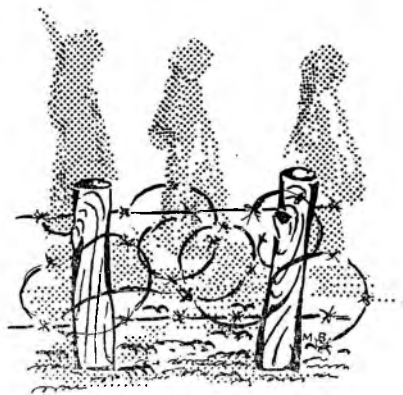
Зложили ми делегацію. Пам'ятаю, що до неї увійшли Стефа Комаринська, Марія Смулка і Дорка Бережницька. Староста Екгард прийняв їх понуро, довго думав і казав прийти за кілька днів, бо він мусить розглянути справу. Можна собі уявити, як ми хвилювались. На означений день пішли, староста заявив, що справа ще не вирішена і треба знов прийти за кілька днів. За третім разом староста знов не дав відповіді і казав прийти четвертий раз (думав,

що нам відпочеться). Той реченець був для нас останній, бо без дозволу старшина нічого не хотів робити, а нам залишилось дуже мало часу на приготування. Врешті пані пішли ще цей останній раз і коли староста знов почав крутити, тоді Марія Смулка, моя сестра (пізніше заміжня Хрущ) заявила, що вони нічого не хочуть — тільки дати тим нещасним Святу Вечерю, а це їх християнський обов'язок. При цьому розплакалася, а від великого напруження цей плач перемінився у спазми. Налікалися не тільки пані, але й сам староста. Старався її успокоїти і дав нарешті дозвіл, тільки з застереженням „щоб не було в часі вечері ніяких розмов, промов чи співів“.

Ох, як ми тоді кинулися до роботи! Позволили з сіл муку, а українців-пекар спік із того для кожного полоненого колач. В українців-м'ясарів нам удалось роздобути ковбасу. Бо хоч на Свят-Вечір подаються пісні страви, то ми знали, що це єдина нагода тих нещасних підгодувати. Зварили ми борщ і зі сльозами місили тісто на вареники, бо все мали на думці наших чоловіків. Де і як їм доведеться святкувати?

Вечерю назначив старшина на першу годину. Прийшла хвилина видачі. Тут пригадав нам той же старшина, що згідно з заборонаю старости не сміємо говорити побажань ані співати коляд. То ж мовчки наливали ми борщ до тарілок, вносили дальші страви, відбирали тарілки. Лиш наші погляди говорили тим нещасним, що в нас на душі.

Та ми мали свій плян. Коли вже закінчилася вечеря, ми мали дозвіл роздати полоненим подарунки. Вони були зложені на одному столі. Кожен мав дістати сорочку, ковбасу і колач, що були зв'язані в клуночок. Та ми не чекали, щоб полонені підходили по одному по

Зголошуйте делегаток на Конвенцію

НА ФОНД УКРАЇНСЬКОЇ ЦЕРКВИ В ПОТРЕБІ

У 2. півріччі 1970 р. проходила в наших Відділах збірка на Фонд Української Церкви в Потребі. Відділи збирали на окремі листи, видані Централією США. Їх пожертви свідчать про готовність нашого членства підтримати цю акцію. Завдяки тому могли ми переслати з кінцем 1970 р. 1,575 дол. на руки Їх Блаженства Кардинала о-сифа в Римі.

Збіркові листи надіслали такі Відділи:

Окр. Рада США у Клівленді — 10 дол. Відд. 10 — 50 дол., Відд. 11 — 145 дол., Відд. 21—108 дол. Відд. 22 — 25 дол., Відд. 23 — 14 дол., Відд. 29 — 24 дол., Відд.

них. А почали самі по черзі підходити і — вручаючи, потихо говорили „Бог предвічний народився...“ Варта зразу не зорієнтувалася, а коли догадалась, то вже майже все було роздане.

Та один полонений не видержав. Він встав і на весь голос сказав: — Дорогі пані! Ми не забудемо вас ніколи і все станемо в вашій обороні!

Це потрясло нас і багато з нас заплакало. Та ми розходилися з полегшою, що сповнили свій обов'язок. В наших думках були слова Ісуса „Я був голодний, ви накормили мене, я був нагий — ви приоділи мене“. В наших серцях зажеврила надія, що новонароджений Ісус збереже і поверне нам наших найдорожчих.

Цей спогад відчитала наша сеньйорка на Різдвяній зустрічі 33 Відділу США в січні 1962 р. Сьогодні її вже немає між живими. Але її слова пригадують нам про жертвенну працю нашого жіноцтва на рідних землях, що і в часи важкого переслідування вміло знайти дорогу для підтримки наших борців за свободу.

33 — 595 дол., Відд. 47 — 257 дол., Відд. 56 — 10 дол., Відд. 82 — 146 дол., Відд. 94 — 20 дол., Відд. 101 — 8 дол., Відд. 102 — 58 дол.

Разом із жертвами поодиноких осіб переслано суму 1,575 дол.

Прохаємо Відділи, які ще не перевели збірки, надсилати її разом із збірковими листами.

Ольга Решетило

Лист з-за моря

Етюд

Дорога українська дівчино!

Пишу до Тебе по-англійськи, бо на жаль не зумію всього розказати українською мовою. За два місяці повернувся до Стейтів і тоді зможу ті справи сам зорганізувати.

Моя свідомість розторгана жалем за мамою, що нагло відійшла... але я стараюсь вяснити собі розумово ті явища і хочу тут виявити своє бажання, що було й її бажанням — шукати, знайти, полюбити й одружитися з українською дівчиною.

Ох, дорога українська дівчино... завітчана маком і синіми волошками... як дуже я хотів би Тебе стрінути!

Чи Твоя мати співала Тобі таку пісню: „Розвивайся, ой ти старий дубе“...? Чи Тобі було також важко вимовляти такі слова, як джерело, джміль, бджола? Пробач мені таку депресію... Але хотів би з Тобою говорити багато, багато... І може Твій погляд з'явиться веселкою в моїй душі... і ми без слів пошлемо привіт-вістку моїй мамі... і Твоїй мамі розуміється.

Думаю, що я повинен Тобі представитися. Знаєш, мое ім'я і прізвище завжди викликавало якісь нервові гримаси у тих, що призначені були прізвища реєструвати. І мене то теж коштувало зусилля вяснити собі, що людина не стоїть на своїх ногах, коли не постоїть за своє прізвище. Ю нов вот ай мін? Називаюся Михайло Джміль, а тут я Майк. Тепер я вояк, чи як там казати, але коли приїду до Стейтів, то закінчу свою педагогічну освіту. Може подумаєш, що це ніяка кар'єра, коли взяти до уваги гроші. Але мені

звання вчителя подобалося і в мене є мрії на дальшу мету. Я вибрав історію, як головний предмет, а як побічний — українську мову.

Друг, дружба, дружина, дружина... одруження.

У тій хвилині мені дивно, звідкіля взялась у мене рішучість — говорити про речі, про які я ніколи не хотів говорити.

Цього листа пересилаю до приятельки моєї мами (бо більше нікого не маю), а вона перешле його на якусь адресу. Чи щасливу?

Здоровлю Тебе по-українському

Михайло

ЗАМІСТЬ СВЯТОЧНИХ ПОБАЖАНЬ рідним, приятелям і знайомим складаю 10 дол. на Фонд Мати і Дитина Олена Ф. Д. Лотоцька

ОСОБИСТЕ

П-ні Анастасію Вокер, містоголову Гол. Управи, вітаємо з вирізненням, що її зустріло через вибір „українкою року“ на цьогорічному виборі Клубу Градунтів у Дітроїті.

ГОЛОВНА УПРАВА США

ПРИВІТАННЯ

Письменницю Уляну Любович — членку нашої Ред. Колегії, вітаємо з нагородою Літ. Конкурсу ім. І. Франка, що її отримала за свою збірку оповідань „Розкажу вам про Казахстан“.

Ред. Колегія Нашого Життя

НАША ПОДЯКА

Напередодні Різдвяних свят наспіла радісна вістка — мисткиня Галина Мазепа, лавреатка нашого Конкурсу на ікону св. Ольги, подарувала нам свій твір. Ми глибоко зворушені цим її шляхетним почином. Чудове зображення нашої святої в її цікавій інтерпретації буде прикрашувати домівку Централі США і свідчитиме про вшанування тих роковин. Ікона св. Ольги, визнана за найкращий твір на нашому Конкурсі — вже стала нашою!

Ми глибоко вдячні Галині Мазепі за цей подарунок. А разом із нами складають подяку всі Відділи США, що мають кн. Ольгу за свою патронку, що причинились до коштів Конкурсу і бажали собі такого вшанування нашої святої. Сердечне Спасибі!

ГОЛОВНА УПРАВА США

НАШЕ ЖИТТЯ — СІЧЕНЬ, 1971

У зимову ніч

Етюд

Ніна спить, не спить. Очі в неї заплющені, у голові ні думок ні снів, тільки тліє, тліє, не згасає свідомість, що надворі страшений мороз. Ця свідомість не дає їй заснути, хоч у хаті тепло й затишно, можна ходити босоніж, не відчувши холоду. Якже мороз дістається до мозку, коли тіло його не відчуває? Хіба крім нервів, вразливих на зовнішню температуру, існують ще інші, спроможні відбрати сигнали почерез стіни без щілин, почерез позамикані вікна та двері? Може це не нерви, а той самий шостий змісл, яким люди відчувають нещастя чи смерть? Змісл, що рееструє дихання тозстого лисого діда з червоним обличчям і синім носом — бо таким створила його народня уява. Колись по наших селах вірили, що коли мороз дихає помалу, тоді не дуже холодно, коли ж почне дихати глибоко, температура йде вниз. Якщо воно справді так, то немає сумніву, що у 69-му дід дістав задуху.

Ніна зривається з ліжка, згадавши, що все це — нісенітниця. Аж сором, щоб жінка в її віці, ще й з освітою так по дурному думала. Та всьому винен мороз, що сидить у мозку неповорушним каменем. На камені знову камінь — доні Оксани ще немає вдома, хоч північ вже давно проминула.

Вона розсуває занавіски, щоб поглянути у вікно. Але годі будь-що побачити, бо мороз покрив шиби льодом. Грубою одностайною верствою, без жодних візерунків, що їм вона так любила приглядатися, дитиною бувши. У її дитинстві на шибках розквітали дивні квіти, росли папороті та інші химерні білі рослини, що радували дитячі очі. Український мороз різниться від свого заокеанського родича — у нього мистецька вдача.

Враз здригається нічна тиша. Моторошно виють сирени, повз вікна пересувається тьмянний відблиск світел на високих грузовиках пожежної сторожі. І вікна і стіни дрижать із переляку. Дри-

жить також Ніна. І вже знає, чому їй не спиться у морозяні ночі, — це ж страх не дає заснути, підсвідомий страх за родину, за дітей. Насправді це страх перед смертю, бо мороз і смерть — два союзники. „Смерть з морозом танцювала“ — який влучний образ, створений народньою уявою. Мабуть

— Звідкіля ти дзвониш?

народ уже в давнині відчув шостим зміслем своєї збірної душі, що таким численним його синам доведеться гинути у заморожених північних просторах. Згадати б засланців білої Росії, табори каторжників червоної. Порівняти обставини їхнього життя із власними.

Порівняння власної долі з чужою, куди гіршою, буває найчастішою людською потіхою. Але Ніну воно пригноблює, надавши глибокого виміру її відчуженню морозу. Її болить та соромить несправедливість долі, хоч ця несправедливість у її користь. Їй здається, що поза непрозорим

вікном вона бачить далеке царство морозу. Це безмежна засніжена пустеля під небом без хмар і без сонця, глухий простір, у якому гине без відгомону людський крик. Це кладовище українських талантів, живцем туди похованих.

Ніна відходить від вікна, за яким такий жахливий образ. Зрештою замувані льодом шиби вибликають враження, ніби хата — тюрма, вона ж в'язень морозу, який щільно обляг стіни та стоїть на сторожі біля дверей.

Дзвонить телефон. Веселий звук дзвінка, попередник людського голосу — найкращий доказ, що світ ще живий, ще не замерз. До того вона знає, хто це дзвонить.

— Мамо, я буду вдома пізно.

— Чому, що сталося?

— Його авто не хоче їхати, а таксі не можуть прислати скоріше, ніж за годину. Ти йди спати, не жди на мене.

— Звідкіля ти дзвониш?

— З каварні. Нас тут багато, п'ємо каву, говоримо. Добраніч!

— Доню, підожди! А що буде, як таксі не приїде?

Безжурний сміх. — Не бійся, приїде! Добраніч!

Вже тільки телефон гуде. Але безжурний сміх залишається у хаті. Сміх сміється із морозу, — бо що мороз тим молодим, патлатим, які незважаючи на температуру, ходять містом простоволосі. Навіть їх довге волосся дістало в зимі рацію існування — закриває вуха.

Ніна йде до кухні напитися гарячого чаю. Відчинивши радіо чує — температура — 39. Скільки ж разів запевняли, що у місті не може бути нижче — 35, бо місто нагріте. От і не вгадали.

Вона замикає радіо, відкриває газ. Миттю займається кружечок дрібних синіх вогників. Вогники-язички ледь чуто шепочуть відвічну правду, що вогонь — це тепло, що тепло — це життя. І вони, хоч мало схожі на справжній вогонь, що високо спалахує червоним полум'ям, силпе золотистими іскрами, ще й курить сивим ди-

мом, мають також життєдайну силу. Мертвий чайник оживає та починає співати пісню про домашнє затишшя, про родинну ідилію.

Ніна п'є чай і нескладна тема чайникової пісні розходить теплом по її тілі. Ледачий камінь у мозку — думка про мороз — м'якне, топиться. Вона передумує: чи справедливо відмовляти альбертійському морозові відчуття краси? Він, хоч не спец від вітражів, все ж таки мистець. Хай тільки засвітить сонце, заморожений світ іскриться в очах, немов казковий хрустальний терем. Або ще краще, мов мистецька виставка, де кожне дерево — архитвір, дивишся і не дивишся. А який святочний настрій навкруги! Всі брудні заулки застелені білими скатертями, навіть, навіть бочки зі сміттям набирають під снігом достойного вигляду, ніби старі боклаги з вином. Все погане забувається, бо сніг — це забуття. Ще більш казково виглядає світ уранці, коли його криє густий туман. Ніні видається, що білий ранній туман це сон-мрія землі, куди вона втікає від реальності своїх буднів. Та водії авт думають інакше, кленуть його, як знають, але туман-туманом, проклонами не зворушується.

У нічний тишї чути, як біля хати зупиняється авто, рипить фіртка, скриплять по сходах жваві кроки. Відчиняються двері, вбігає Оксана.

— Добре, що ти вже вдома, доню. Чи надворі дуже страшно?

— Зовсім не страшно. Трохи холодно, зате яка краса. І ясно, мов у день!

Ніна йде перевірити, чи двері замкнені і її спокушає поглянути надвір, на красу. Але причаєний за дверми мороз жбурляє у неї повітрям, повним гострих ледачих шпичок і вона поспішно ховається. Притому їй здається, що вона не тільки відчула мороз, що вона ще й зустрілася з ним поглядом, око в око. Дивне враження, невідомо звідкіля воно.

Й аж коли починає засипляти, до неї знову припливає образ з-поза дверей: вкриті снігом дерева, таємне плетиво галуззя, у ньому магічно-зелені півкулі ліхтарів. Вгорі ясне небо і місяць-мороз. Ось з ним вона зустрілася поглядом, із місяцем, що глянув на

3 листів до Редакції

ЧИ ДІЙСНО ТРЕБА МАХНУТИ РУКОЮ?

У днях 16.—19. грудня 1970 Театр у П'ятницю під керівництвом В. Шаровського поставив у Філядельфії драму Жана Ануї „Медею“ у перекладі Миколи Понеділка.

Тільки що повернулись ми з „Медеї“ — і не можу здержатись, щоб не написати Вам кілька слів.

Може не повірите, коли Вам скажу, що на залі було небагато осіб, із чого п'ятеро молодих (включаючи нас). Ніяк — але ніяк не можу зрозуміти такої ситуації! А деж ті мами, що так плачуть над „відходом“ нашої молоді від українського життя? Де вони самі — і де та молодь, якій напевне батьки могли б „зафундувати“ такий вечір? А де ж, остаточно, наші студентські клуби — інтелектуально „зорієнтовані“?

Та це ж драма Жана Ануї — вже сама собою атракція першої класи. І в доброму приміщенні, в маленькому, старому, якраз із потрібною атмосферою театрі.

І по-українськи! Випливаємо якраз на світові води — вириваємося з гетта і підкоряємо нашій мові і нашій сцені світовий шедевр! І ще не все — в першорядній постанові (дрібні недотягнення не важні) — з Левицькою і Степовою-Карп'як, перед якими хай сховається „професійний“ американський театр!

Ані „будень“ (четвер), ані святочний сезон — ніщо не виправдує пустої залі, коли з'являється така рідка нагода попросту екстатичного пережиття.

Ані держава, ані народ, ані суспіль-

неї холодно-байдужим обличчям морозу. Усвідомивши собі це, вона згадує, що в місяця вже тільки пів обличчя. Значить — він уже закінчує свій цикл. Січневий місяць-мороз скоро загине, у лютому настане новий і треба надіятися, що тоді потеплішає.

З надією на тепло Ніна починає насправді засипляти. Ще тільки на мить у її голові засвічується остання свідома думка — мороз таки не всесильний. Навіть з його глухого царства, живого кладовища українських талантів вже йде світлом луна — книжка Вячеслава Чорновола.

Едмонтон, зима 1969.

ство не може жити і розвиватись без справжнього театру (не вертепу, не розвагових п'єс, не народніх комедійок!). Очевидно, про збереження живої мови — теж нема що говорити: ані садочки, ані примусові курси не можуть заступити того моменту, де мова — з рухом, з акцією, з пережиттям самого глядача — зливається разом в одне сильне враження.

Очевидно — це втрата тих, що не були, не бачили — але це за сумна потіха при культурній втраті, що так прикро дала себе відчутти: якщо наше суспільство не знає світових письменників, не знає своїх, дійсно першорядних акторів і не відчуває потреби потрясаючих чи проймаючих переживань, можливих саме чи не виключно в доброму театрі, — то чи не є весь цей крик про „працю на культурній ниві нашого суспільства з молоддю“ — лише великою забавою без глибокого змісту? А де ж розвивалася найвища форма німецької мови, коли не на сцені? Чим реформував англійський снобізм, мовно спричинений, Бернард Шов? Чому на вистави Комеді Франсез у Франції і в Канаді водять „і малих і старих“: і школи, товариства, організації? Без театру на еміграцію — треба махнути рукою!

Марта Б. Трофименко

ПОЖЕРТВИ ДЛЯ МУЗЕЮ

Музей Нар. Творчости США, що приміщений в Укр. Інституті Америки в Нью Йорку, знов дістав цінні пожертви виробів нар. мистецтва.

Д-р Іван Панчук із Бетл Кріку, Миш., надіслав кусник коверця, вшитого в с. Онут на Буковині. Його привезла з собою Дюма Котик, коли перед 1. світовою війною переселилася до Канади. А її дочка Марія Давидюк передала це, як цінну пам'ятку д-рові І. Панчукові, своєму своякові, для збереження в музею.

Цінний предмет пожертвувала п-ні Олена Морозович із Бофало. Вона привезла з України рушник із Київського Полісся. Рушник походить із с. Загальниця, Бородянського району і був виконаний на початку цього століття.

Обом жертводавцям складаємо щирі подяку. Такі цінні пожертви будемо подавати в ілюстраціях нашої музейної сторінки, що її незабаром започаткуємо.

НАШЕ ЖИТТЯ — СІЧЕНЬ, 1971

Наші стипендистки

Кілька літ тому повідомили ми наших читачок про існування Інституту св. Ольги у Прудентополі, Бразилія. У нашій статті (гл. Н.Ж. 1965 ч. 10) був докладний перегляд праці Інституту та його змагань. Знаємо, що його створив і провадить Чин Катехиток Серця Ісусового, в його програму є включена однорічна Школа Дом. Господарства й окрім того замешкує в Інституті багато наших дівчаток, що відвідують початкову і середні школи в місті. Всі ті учениці походять із довколишніх сіл (колоній), де живуть їх батьки-хлібороби. Більша частина дівчаток повертається по закінченні школи на село, але здібнішим Інститут св. Ольги старається допомогти досягнути якоесь звання. Нелегко це їм дається, бо Інститут не має міцної фінансової підстави. Більшість дівчаток навчається там безплатно, бо їхні батьки не в силі за них платити.

Тому й на заклик п-ни Надії Шульган, директорки Інституту, наші Відділи створили стипендії для здібних дівчат. До тепер чотири Відділи зголосилися — 33 Відділ ім. Лесі Українки з Клівленду (від 1967 р.), 101 Відділ США з Шикаго, 68 Відд. США з Сиракюз і 64 Відд. США з Нью Йорку (три останні від 1969 р.) Всі вони вплачують по 15 дол. місячно (150 дол. на рік) і є в листовному контакті з молододою дівчиною, якою опікуються.

Запізнаймося тепер із нашими стипендистками в Бразилії! Нам удалось дістати світлини й життєписи тільки трьох дівчат, четверту подамо пізніше разом із іншими, що напевне прибудуть.

Зворушливі листи пишуть ці молоді дівчата своїм Відділам-опікунам. Із них б'є тяга до освіти і шира вдячність за те, що їм допомагають її досягнути. Вони свідомі свого обов'язку віддячитись за те своїй спільноті.

Тереса Шишук народжена на Ріо Вора в лісах Парани. Її батьки вже народилися в Бразилії, а дід і баба

прибули з України. Тереса приїхала до Інституту в 1965 р. без ніякої освіти. За тих кілька років вона перейшла початкову школу, однорічну Школу Дом. Господарства, а тепер вчиться в 2-ій класі середньої школи. Коли закінчить її, думає студіювати фармацію, одонтологію або медицину. Є стипендисткою 33 Відділу США.

В Інституті навчаються ще дві її молодші сестри Ганя й Парася. Вдома ще є п'ятеро дітей.

Ольга Галицька ще малою дівчин-

До Інституту св. Ольги прибула в 1958 р. Тут закінчила початкову й середню освіту, потім учительську семінарію, а згодом виїхала на вищі студії Домашнього Господарства в Пелотасі. Тепер вона на третьому році студій. Через слабе здоров'я не могла працювати на прожиток і тому важко пробивалась із допомогою Інституту. Тепер 68 Відділ із Сиракюз прийшов їй із допомогою. По закінченні студій думає працювати для української молоді.

Тереса Шишук,
стипендистка 33 Відділу
США з Клівленду

Ольга Галицька,
стипендистка 101 Відділу
США з Шикаго

Юлія Слобода,
стипендистка 68 Відділу
США з Сиракюз

Ukrainian girls in Brazil are supported by UNWLA Branches in their studies

кою прийшла до Інституту св. Ольги. Тут закінчила початкову й середню освіту та вчительську семінарію. Потім за підтримкою того ж Інституту перейшла на вищі студії, а саме до факультету Домашнього Господарства в Пелотасі. Тут вона користувалась допомогою Інституту (на оплату студій, книжок, подорожі), а поживу заробляла собі тим, що продавала в буфеті квитки студентам. Так закінчила три роки студій, а на 4-му вже без стипендії не дала б ради, бо треба напружено готуватись до кінцевих іспитів. По закінченні думає працювати в Інституті св. Ольги, щоб віддати свої сили для української дітвори. Є стипендисткою 101 Відділу США в Шикаго.

Юлія Слобода народилася в Івої. Батьки її приїхали ще дітьми з України. Має чотирьох братів і дві сестри.

ВПЛАТИ НА СКВУ

Секретаріят Світового Конгресу Вільних Українців повинен мати міцну фінансову підставу для своєї роботи. Її мають дати наші центральні організації. У тому напрямку звернулись ми до Відділів США. У попередньому числі подали вплату чотирьох Відділів (66 Відділ із Нью Гейвену вплатив 15, а не 10 дол., як було падано). А тепер можемо з радістю відзначити, що слідували вплати — 22 Відділу з Шикаго (15 дол.), 28 Відділу з Ньюарку (20 дол.), 50 з Анн Арбор (10 дол.), 73 з Бріджпорту (25 дол.), 74 з Шикаго (10 дол.), 82 з Бронксу (15 дол.), 91 з Бетлегему (15 дол.), 93 з Гартфорду (15 дол.). Разом наші Відділи вплатили 200 дол.

Пригадуємо іншим нашим Відділам, що й їх обов'язком є — причинитись до фінансової підстави СКВУ.

Куманець із Чернігівщини

Заходами Музейного Комітету
США відбудеться в дні
25. квітня до 2. травня 1971 року
в Українському Інституті Америки

ВИСТАВКА УКРАЇНСЬКОЇ КЕРАМІКИ,

получена з Конкурсом на найкращий керамічний твір. Запрошуємо всіх, хто трудиться в цій ділянці нар. мистецтва — взяти в ньому участь.

Керамічні вироби слід надсилати до 28. лютого 1971 р. до Українського Інституту Америки з залученим прізвиськом і адресою керамікаря (ки) та таку адресу:

Ukrainian American Institute
2 East 79th St.,
New York, N. Y. 10021

НА ФОНД НАГЛОЇ ПОТРЕБИ

Наспіло докладне звітлення Окр. Рад США в Шикаго і Клівленді із збіркової акції на Фонд Наглої Потреби, що була проголошена восени 1969 р.

Відділи Округи Шикаго зібрали: 16 Відд. 73 дол., 22 Відд. 43.50 дол., 29 Відд. 37 дол., 36 Відд. 27.50 дол., 51 Відд. 41 дол., 74 Відд. 60 дол., 84 Відд. 14 дол., 101 Відд. 14 дол., 102 Відд. 100 дол. Разом Округа Шикаго зібрала 410 дол.

Відділи Округи Клівленду зібрали: 7 Відд. 123 дол., 12 Відд. 40 дол., 33 Відд. 218 дол., 69 Відд. 117 дол., 87 Відд. 32 дол. Разом 530 дол.

Щире Спасибіг!

Вісті Конвенційного Комітету

Дня 10. грудня 1970 р. відбулась у Ньюарку нарада Конвенційного Комітету, де уконститувався його склад. На чолі його станула п-ні Ірина Кіндрачук, голова Окр. Ради США. Про видання Конвенційної Книжки подбає п-ні Лідія Гладка. Містоголовою Комітету стала п-ні М. Герус, секретаркою п-ні О. Бобеляк, а касієркою п-ні О. Муссаковська.

Відділи отримали вже формуляри зголошень своїх делегаток і оголошень. Побажано було б якнайскорше визначити своїх представниць на Конвенцію. Зголошення слід присилати до Централі США враз із конвенційною вплатою 25 дол. за кожну делегатку. Побажано було б, щоб Відділи використали це якнайбільше і прислали повну кількість делегаток, що їм прислуговує.

До Конвенційної Книжки хочемо дати перегляд праці Окружних Рад і Відділів США. Тому прохачемо прислати свої замовлення і головні осяги за останні три роки. Також сподіємось, що Відділи подбають про оголошення торговельних і промислових фірм до на-

шої Книжки. Це необхідне для оформлення гарного вигляду і покриття коштів друку.

XVI. Конвенція США буде присвячена роковинам Лесі Українки. Під її гаслом проходитимуть наради, панелі і мистецька програма. Багата програма Конвенції zapewнить її успіх і дасть делегаткам і гостям вгляд у напрямні нашої організації. Для відпруження впроваджуємо забаву з танцями, щоб наше молоде членство знайшло товариську розвагу. А щоб могли прибути також матері малих дітей, подбаємо про Дитячу Світличку в часі Конвенції.

Конвенційний Комітет

ЩЕ ПРО БАЛЬ УКРАЇНСЬКОЇ ПРЕСИ

З радістю повідомляємо читачок нашого журналу, що до участі в Балі Української Преси будуть допущені всі молоді дівчата, що їх висунули наші Округи. І так Наше Життя буде репрезентувати аж сім красунь! „Де дочок сім — там доля всім“, каже наша поговорка. Нехай, що не всім судилося стати кралею чи князівною української преси! Але напевне якась доля припаде тим молодим красуням,

У роковини Лесі Українки

Слідом за закликком СФУЖО, СКВУ й УККА пригадуємо нашому членству, що в 1971 р. припадають 100-ті роковини народин Лесі Українки. Вони стануть всеукраїнським поклоном для поетки, яка своїм полум'яним словом формувала нашу духовність. Тому в цьому поклоні повинно прийняти живу участь українське жіноцтво. Черпаючи з духовної скарбниці її творів, причиняючись до звеличання Лесі — скріпимося самі у тому святкуванні.

Наше видання „Дух Полум'я“, том перекладів Лесі Українки англ. мовою, поширимо на виставках і в бібліотеках.

Вшануванням Лесі Українки на терені американських організацій — культурницьких, жіночих, молодечих — познайомимо з її постаттю англомовний світ.

Спільно з нашою громадою влаштуємо гідний поклін у формі академії чи концерту, де вшануємо поетесу словом і піснею, щоб усвідомити собі її велич і красу її творів.

У наших Відділах влаштуємо в лютому 1971 р. святочні сходини і запізнаємось із творами Лесі Українки, щоб освідомити собі їх провідну ідею, їх постаті і наблизитись до їх ідеалу.

Нашу XVI. Конвенцію США, що відбудеться 21.—23. травня 1971 року на Союзівці, присвячуємо її пам'яті, щоб освідомити нашому членству значення її гасел для нашої сучасності.

Величавим З'їздом усіх жіночих організацій, що запланований на 19. вересня 1971 р. у Клівленді, вшануємо поетесу у підніжжі її пам'ятника разом з усіма національними групами Городу Культури.

ГОЛОВНА УПРАВА США

НАШЕ ЖИТТЯ — СІЧЕНЬ, 1971

Акварельна лірика

(Сильветка малярки Ліди Палій)

Коли нам вдасться глянути крізь легко відчинене віконце у духовний світ мистця, з його багатством уяви, островами, краєвидами й вібрируючою широкою гамою відчуття, тоді ми пізнали його справжнє „я“, його непідроблену мистецьку особовість. Тоді, ми теж можемо переконатись, що музи хоча й ходять своїми стежками, живуть у дружніх зі собою взаєминах. Тому часто трапляється, що видатні мистці міняють пензель на перо, глину, камінь та другий матеріал, в якому можуть виявити свою мистецьку снагу. Коли ж із такої позиції і з перспективи часу оцінювати не тільки технічну сторінку, але теж інтуїтивні стимули різноманітної творчості Ліди Палій — графіка, гваш, олія, літературні нариси, поезії, експериментальні сценічні вистави, то у всьому в неї слідно якусь внутрішню спрагу ліризму, елегантний сум, тугу за чимось невідомим, нездійсненим, вимріяним. Це й позначає риси її мистецької особовості, світогляду, принципу.

Ліда Палій відчуває незаспокоєну потребу ширшого віддику, що саме викликає в неї бажання подорожей і тому кожного літа вона пізнає різні країни американського континенту й Європи. Вона любить подорожувати сама, не за „гурою“. Серед чужого оточення, як вона сама каже „приємно хвилююся, інколи стає боязко і водночас цікаво“. Тоді вона все бачить і сприймає по-своєму. Найцікавіші для неї люди, оці звичайні, зустрічні на вулиці, на базарі в крамницях, музеях, галереях. Вона має особливий дар легко нав'язувати розмову з чужинцями різного віку — від підлітків до зовсім старших. І саме з тими старшими дуже цікаво розмовляти, бо в них ще живе довір'я до людей, в них щирість, простодушність, людяність. Це зацікавлення й зустрічі з випадковими людьми пов'язуються деякою мірою з її студіями антропології й етнології в Торонтонському університеті та

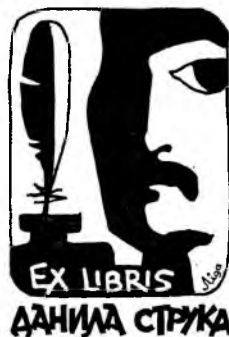
лекціями з археології України, що їх вона давала на Курсах Українознавства в Торонті. Досліджування людей — не тільки їх фізичних рис але й їх духового обличчя — виказує продовжування прикметних національних особливостей, що й складається на історію культури народів і людства. Ліда Палій вивчала кілька існуючих мексиканських племен і написала англійською мовою працю, доповнену проглядками про ранні доацтецькі культури.

Ліді однаково цікаво опинитись самій серед індіанського села в Мехіку, чи в крутих привулках портового міста Сан Дієго у соняшній Каліфорнії, на стрімкому збочі берега ріки Неретви в Югославії, у Венеції з візією її давньої гондолерської романтики чи у найкращому з усіх міст — Києві. У подорожньому її деннику вже тоді навівались теми й ескізи накреслення майбутніх картин. Ліда брала участь у „виставці трьох“ (Новаківська, Кудрик) в публічній бібліотеці в Торонті, вона теж часто бере участь у збірних виставках українських мистців в Канаді та Америці. І хоча її картини не мають вигадливої тематики, не „шокують“, вони навіть не є особливо атрактивні — проте в них є якийсь магічний, можна б сказати інтимний реалізм і відвідувачі чомусь задержуються довше при її картинах. Вона завжди оставляє місце для індивіду-

альних над ними роздумів („Самотність“). Після однієї виставки в Нью Йорку, мистець і критик С. Гординський написав у „Свободі“: „Ліда Палій дала тільки дві картини та вони одні з краших на виставці“.

Ліда — малярка тонких зворушень і настроїв. Навіть у квітах — чи це смарагдова зелень „Блюшу“ чи провесняна жовтін „Фортиті“, фіялкові „Будячки“, — вона начебто відкриває заховану в них красу, саме в їх скромності, у тихій радості життя. Ліда вміє теж вникливо глянути в душу буднів („Мехіканські діти“) і в них вона наводить поетичні нотки. В її Різдвяних листівках („Богородиця з Дитямем“), ілюстраціях до книжок, програмках, пластових печатках і т.п. чіткий рисунок виказує руку майстра-графіка, що короткими рисками схоплює суттєве не вдаючись у декоративні деталі. Талант — ляконічно сказати багато, — розвинувся в неї в часі студій в „Торонто Коледж оф Арт“, а прецизійність рисунку вдосконалює в щоденній заробітній праці в рекламі.

Можна було сподіватись, що одного дня Ліда Палій замінить пензель на перо і свою ліричну палітру та імпресіоністичне сприймання перенесе на слово. І от в журналі „Сучасність“ появилися її цікаво схоплені „Подорожні нотатки“, „Мехіканські враження“, „На острові“, „Мозаїка часу і просто-

Екслібриси Ліди Палій
Ukrainian painter Lydia Pally excels in ex libris

НАШІ ГРАДУАНТКИ

Вже кілька літ не мали ми змоги подати градуанток з Округу Дітройту. З радістю подаємо список жінок і дівчат, що закінчили вищу освіту в 1970 р. і вітаємо їх із тим успіхом. Широ дякуємо п-ні Ярославі Сені,

ру". Тут її талант блиснув легкістю й прозорістю стилю, а багаті мовні засоби роблять лірико-емоційну розповідь образною. Особливо тонким психологічним рисунком у нarisі „Станція Сон-Дитинство“ креслить ностальгічний спогад свого дитинства у Львові пов'язаний м'якими метафорами зі сучасністю. У нarisі тому є теж любов'ю пройняті думки про Київ, відвідани і знайомства у Кіно-Студії ім. О. Довженка. Вразливість на красу, окриленість фантазії, уважливості до мови повели Ліду у найчутливіший жанр літератури-поезії. Вірші її „Давно відболіле“, „Рагуша в Торонто“ і др. короткі, з мистецького боку шліфовані, зі свіжим подихом модернізму, звільнені від обов'язкового римування, легко інтелектуалізовані. В них часто втручені урбаністичні мотиви, але й є щось недомовлене, обірване.

У букет таланту Ліди Палій слід ще додати спробу втілити поетичне слово, перетикане густо пейзажними мазками в настроєву драматичну форму. З гуртом студентів торонтонського університету Ліда поставила в клубі градуантів новелю В. Вінграновського „Білі квіти“. Без сцени, костюмів і декорацій вона повалює бар'єру між акторами й публікою. Думка пульсує в слові, міміці й руху. Публіка включається в дію, легше сприймає а то й переживає, піднесені іноді до символу звичайні на вид явища життя, з його радощами й смутками, красою і й стражданням. Гурток планує дальші вистави в експериментальному плані.

Нас цілком не здивує, коли поетичне обдарування, прагнення нового і надівсе творчий неспокій підсуне Ліді Палій кіно-камеру в руки і на целюлодовій плівці вона теплом акварельної лірики зогріє туманні закутки людської душі.

М. Пастернакова

голови Окр. Ради США, що подбала про цей список.

Лариса Приходько, студії слов'янських мов у Стейтовому Вейн Університеті із ступнем В.А. Рівночасно осягнула магістерію з російської мови і літератури. Вчить у Вейн університеті української мови, а в Католицькому Університеті в Дітройті російської мови.

Віра Костюк, студії німецької мови в Стейтовому Вейн університеті із ступнем В.А. Одержала стипендію Фулбрайта на студії в Майнці, Німеччина, на студ. рік 1970-71. Студії і побут у Німеччині закінчить магістерією з нім. мови. Мати її є членкою 26 Відділу США.

Анна Корній, закінчила загальноосвітні студії в 1969 р. у Стейтовому Мишиген університеті із ступнем В.А. А тепер у тому ж університеті в Ленсінгу осягнула ступінь М.А. з педагогії. Почала вчителювати.

Дарія Дробна маючи загальноосвітні студії в Стейтовому Вейн університеті, закінчила бібліотекарство із ступнем М.А. Працює в бібліотеці.

Зеновія Пришляк, студії англійської й російської мови в Стейтовому Вейн університеті із ступнем В.А. Закінчила студії сумма кул ляуде. За успіхи в студіях прийнято її до Корпорації Фі-Бета-Каппа. Мати її є членкою 63 Відділу США і вчителькою Рідної Школи.

Ірина Воскрес, студії історії в Католицькому Університеті в Дітройті із ступнем В.А. Приготовляється тепер до магістерії. Її мати є членкою 26 Відділу США.

Катерина Гаркуша-Шершун, студії англійської й російської мови в Стейтовому Вейн університеті із ступнем В.А. Учителює в середній школі і думає продовжувати студії.

Дарія Кукуровська, студії історії і політичних наук у Мері Гров Каледжі із ступнем В.А. Приготовляється до магістерії. Її мати є членкою 63 Відділу США.

Надія Стрихар, студії слов'янських мов у Стейтовому Вейн університеті із ступнем В.А. Почала вчителювати в сер. школі.

Оля Гвоздь, студії психології в Стейтовому Вейн Університеті із ступнем В.А. Приготовляється до магістерії. Її мати є членкою 26 Відділу США.

Валентина Мушинська, студії еспанської мови в Стейтовому Вейн університеті із ступнем В.А. Тепер приготується до магістерії з бібліотекарства. Є членкою Гол. Управи Українського Золотого Хреста.

Одарка Шлега, студії журналістики в Стейтовому університеті в Ленсінгу із ступнем В.А. Тепер студіює музику.

Новинки з Централі

Дня 14. листопада 1970 р. відбулася в Нью Йорку нарада **Статутної Комісії США**. Нею проводила п-ні Ірина Падох, статутова референтка Гол. Управи. У нараді взяли участь пп. Осипа Грабовенська, Дора Рак, Наталія Даниленко, Олександра Різник, Іванна Рожанковська. До Статутної Комісії належить також п-ні Анастасія Вокер із Дітройту, яка через віддалю не могла взяти участі у цьому засіданні. Присутні розглянули правильник Номінаційної Комісії і застановились над можливими змінами статуту.

У днях 21-23. листопада 1970 р. відбувся **Міжнародний Фестиваль у Філадельфії**. Комітет української національної групи очолювала Окр. Рада США (п-ні Наталія Лопатинська, голова) під протекторатом Відділу УККА. Фаховим дорадником нашого Комітету була п-ні Стефанія Пушкар, голова США.

Дня 6. грудня 1970 р. відбулася в Філадельфії нарада Екзекутиви США з п-ні Іриною Кіндрачук, головою Конвенційного Комітету. Обговорено докладно **підготову до Конвенції** у різних її ділянках. Перша нарада Конвенційного Комітету відбулася 10. грудня у Нью-Йорку.

ПРОЗІРКИ ІКОН СВ. ОЛЬГИ

Обидві виставки ікон із нашого Конкурсу св. Ольги пройшли з успіхом, як у Нью Йорку, так і у Філадельфії. Настав час повернути більшість їх мисткиням. Щоб зазнайомити з ними членство США, постановлено замовити з них кольорові прозирки. В такий спосіб виставка зможе бути показана і в інших місцевостях.

НАШЕ ЖИТТЯ — СІЧЕНЬ, 1971

До членок молодечих Відділів СУА

Минуло вже два роки від часу, коли мені пощастило відвідати країну „моїх блакитних днів“ — Україну! Іхала я з метою оглянути фізично, доторкнутись до всіх недоруйнованих святошів та мабуть (на диво багатом) набрати наснаги до громадської праці. Мої сподівання вповні виправдали мої наміри. І тепер, коли б у мене було подвійно стільки часу, енергії, засобів та вміння — я все з усмішкою поставила б... сподіваючись, що бодай сота частина здасться для добра нашої справи.

Що ж думають про це наймолодші жінки, що вступають у нашу організацію? Чи вони це роблять із почуття обов'язку, чи тому, що незадоволені американканською дійсністю? Розгляньмо ближче причини теперішнього доволі масового припливу членства! Що є тією рушійною силою і як вона проявляється в них? А що можна сказати про сотні тих, що стоять осторонь? В який спосіб розбудити їх приспане почуття обов'язку? Ці й багато інших питань ми хотіли б передискутувати на сторінках нашого журналу.

П-ні Христина Сенік, членка 90 Відділу СУА у Філадельфії, піддала думку, щоб наш журнал призначив для молодих членок окрему сторінку, де вони могли б висловлювати свої ідеї і проводити дискусії. І справді — від січня 1971 р. справа стає актуальною. Членки молодечих Відділів зможуть тут висловлювати особисті погляди і набирати журналістичної вправи. Також привітаємо короткі нариси, оповідання, вірші тощо. Хто ж із вас на черзі?

Талановитих жінок між вами багато. Ви повинні вміло використати таку можливість. Звертаюся до вас із щирим проханням співпрацювати з нашим журналом.

Я звернулася до членок молодечих Відділів різних Округ, щоб вони взяли на себе обов'язок ведення сторінки молодого членства.

Думаю, що вони це спільно поведуть якнайкраще.

Що цікавого, нового, захоплюючого внесете на сторінки Нашого Життя? Вашого живого слова, милого усміху, свіжої думки чекаємо. З новими ідеями і надією на повновартісне майбутнє!

Наталія Даниленко
Референтка мол. Відділів
Гол. Управи

Сценка з нашого лялькового театру „По дорозі в казку“
Puppet theatre of Branch 90 in Philadelphia

ПО ДОРОЗІ В КАЗКУ

Вже п'ять років існує при нашому 90 Відділі СУА ляльковий театр п. н. „По дорозі в казку“. Пригадую, з яким великим запалом ми взялися за здійснення цього заміру. Це ж таке доцільне, а рівночасно і приємне завдання! У формі розваги передавати дітям красу рідної пісні та по можливості дещо з наших обрядів і звичаїв.

На протязі тих п'яти років ми мали змогу переконатися, яке велике враження робить на дитину лялька, яка, часом зодягнена у гуцульський чи інший нар. стрій, говорить українською мовою чи співає може й знайому тій дитині пісеньку. Це спрямовує увагу дитини в рідні сторони, від чого відтягає її телевізія. Такі враження глибоко закорінюються в душу дитини і залишаються в пам'яті на довгий час.

Це мабуть материнський інстинкт розбудив у нас цей запал, бо ми навіть не пригадувалися над тим, яке

нелегке завдання беремо на себе. Мабуть найбільше дошкулював нам брак професійних вказівок у технічному оформленні театру-сцени. Ми дослівно вчилися на наших власних помилках. Однак майже кожний виступ, головню позамісцевий, давав нам якусь нову практичну вказівку.

Пригадуються деякі більш або менш приємні епізоди. Наприклад, під час третьої дії нашої першої вистави одна з ляльководів не хотючи клякнула на шпанівку і так мусіла „героїчно“ проклячати аж до кінця дії. Сьогодні ляльководи не клячуть, як за кару, тільки сидять на кріслах, а лікті спирають на дошки, що є прикріплена під сценкою театру. Другий інцидент трапився нам в Елизабеті, куди ми трохи запізнились через снігову заметіль. Вщерть виповнена зала дітей і батьків нетерпеливо дожидає початку вистави. А тут ми ніяк не можемо дати собі ради з розсуванням куртини! Холодний піт виступив нам на чолі, батьки прибігли допомогти, а воно не йде! Та по деяких зусиллях удалося цю трудність усунути і все відбулося щасливо.

Другою великою перешкодою, яка не тільки здержувала нас у праці, але й не раз дуже знеохочувала, це брак відповідної літератури для лялькового театру. Оформлення кожної п'єски вимагає не тільки праці наших членок, але й людей, непов'язаних із театром. Вони допомагають нам виконувати поодинокі ролі, записувати п'єски на тасьму і т. д. Тому нашим найбільшим бажанням є — знайти п'єски, що відповідали б вимогам лялькового театру і були б цікаві не тільки для малих, але й для старших дітей. Казки, пристосовані до теперішніх обставин і ментальності дитини.

Нашу першу п'єску „Казку про діда Мороза“, що ми ставили кілька разів у Філадельфії, діти сприйняли з великим зацікавленням. Друга п'єска, казка-оперета „Червона Шапочка“, лібретто Л. Полтави, муз. В. Безкоровайного, приносила дітям багато приємності. Вони не тільки тішилися ляльками, але захоплювалися музикою й акцією казочки. „Червону Ша-“
(Закінчення на обгортці)

ПОСМЕРТНІ ЗГ'АДКИ

ДІТРОЙТ, МИШ.

Ділимося сумною вісткою з членством СУА, що 8. листопада 1970 р. померла довголітня членка нашого Відділу бл. п. Катерина Мельник по важкій недугі на 85 році життя. Приїхала до Канади в 1914 р. з Зах. України а відтак переїхала до Дітройту. Була відданою і жертвенною членкою 23 Відділу СУА.

Біля домовини в каплиці весь час стояли прапори нашого Відділу. В похоронному заведенні з жалем попрасала Покійну п-ні К. Хом'як, містоголово. Похоронні відправи відбулися 11. листопада 1970 р. Їх відслужили о. прлат М. Бохневич, о. В. Яремак і о. П. Лісовський. О. прлат попрощав Покійну, як добру парафіянку. Членки Відділу взяли численну участь у похороні.

За давнім українським звичаєм відбулася тризна, на якій промовляли пп. М. Ясінська і К. Хом'як від нашого Відділу, п-ні М. Михайлишин від Апостольства Молитви, згадуючи добрі діла Покійної. При кінці висловила подяку всім учасникам похорону найближча приятелька Покійної п-ні Ольга Ільчишин, що опікувалась нею в часі її недуги, як також займалась похороном. Тепер зложила 20 дол. на пресовий фонд Нашого Життя.

Бл. п. Катерина Мельник полишила у глибокому смутку сина Василя, невістку, 5 внуків і 7 правнуків.

Спи, дорога Союзяно, нехай Тобі буде легкою земля Вашінгтона!

**Управа 23 Відділу
ім. Ольги Басараб**

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ, ПА.

З жалем повідомляємо членство СУА, що 22 жовтня 1970 р. упокоїлася в Бозі членка 48 Відділу СУА бл. п. Катерина Цибаб, родом Капраль.

До ЗСА приїхала з Вузель, Ліського повіту, Зах. Україна в 1921 р., до свого чоловіка Миколи, що приїхав сюди раніше. Катерина Мельник включилася в громадське

Для нашого журналу

Ще не всі членки СУА передплатили свій журнал! Входимо в новий 1971 рік із тією постановою, щоб їх усіх приєднати між передплатниць. Доказом того численні Союзянки, що працюють у тому напрямку. Одні подбали про те у формі Різдвяного подарунку, другі переконали членку, що не можна жити без того лучника СУА. Щира дяка їм за те!

Пам'ятаймо: хто приєднав 5 передплатниць, може дістати одну дарову річну передплату!

Приєднали передплатниць в останньому часі:

Христина Богославець, Денвіл	1	Дарія Мельник, Ракі Рівер	1
Надія Денисенко, Дітройт (96 В.)	1	Надія Михайлюк, Клівленд	1
Катерина Дебелюк, Гартфорд	1	Ірина Петрик, Пассейк (70 Відд.)	1
Д-р Євгена Єржківська, Сиракузи (68 Відд.)	1	Левка Романик, Торонто	2
Леся Крупа, Гартфорд (93 Відд.)	1	Люба Шот, Рочестер (47 Відд.)	1
Юстина Козак, Дітройт (63 Відд.)	1	Ярослава Стасюк, Нью Йорк	1
Ірина Левицька, Елизабет (24 В.)	2	Ірина Шмігель, Рочестер (46 Відд.)	4
Олена Лиско, Бронкс (82 Відд.)	1	Марія Семків, Шикаго (22 Відд.)	2
Ярослава Мулик, Віпані (61 Відд.)	1	Люба Шаєнко, Воррен (76 Відд.)	1
		Ольга Тритяк, Трентон (11 Відд.)	2

АДМІНІСТРАЦІЯ Н. Ж.

життя і була довголітною і жертвенною членкою СУА.

Останні роки була вдовою, і хворіла. Членки відвідували її в часі недуги.

Покійна полишила в глибокому смутку п'ятеро дітей (сина і чотири дочки), 16 внуків і 11 правнуків.

Похоронні відправи відбулися 27 жовтня 1970 з церкви Царя Христа на Найставні на цвинтар на Факс Чейзі при численній участі родини, членок СУА, приятелів і знайомих.

Замість квітів на могилу Покійної наш Відділ замовив Заупокійну Службу Божу.

Вічна Її Пам'ять!

**Управа 48 Відділу
ім. Ольги Кобилянської**

З сумом повідомляємо членок СУА, що 17. листопада 1970 р. відійшла у вічність довголітня членка нашого Відділу бл. п. Юлія Левкович. Походила з родини Скворинів із с. Костева, пов. Перемишль. У 1913 р. прибула до Америки й тут у 1919 р. одружилась із Іваном Левковичем, що походив із того самого села. У березні м. р. наш Відділ вшанував 50-ліття їхнього подружжя. Бл. п. Юлія Левкович вступила до нашого Відділу коротко по його заснуванні. Була загальнолюблена, бо була жертвенна і лагідної вдачі.

Полишила у смутку чоловіка Івана, дочок Ольгу й Ірину, зятів

і 4 внуків. Похорон відбувся 22. листопада з церкви Царя Христа на цвинтар Факс Чейз. Членки нашого Відділу взяли численну участь у парастасі й похороні і попрощали добру членку на вічний спокій.

**Управа 42 Відділу СУА
„Дочки України“**

ЖУРНАЛ ДЛЯ БАБУСИ

Наш журнал приносить розраду не одній старшій самітній жінці. Тому ми щиро вдячні тим Відділам і читачкам, що фундують для них передплату. Її відновили в останньому часі: п-ні Стефанія Жуковська з Реґо Парку (від 1963 р.), п-ні Ольга Целевич із Лонг Айленд Ситі (від 1966 р.), п-ні Кекилія Дибайло з Плейнфілду (від 1967 р.), п-ні Луця Струк з Наагра Фолс (від 1967 р.). Вперше уфундували передплату для бабусі — п-ні д-р Уля Слиз-Фішер із Кенкекі, п-ні Іза Боярська з Бронксу і п-ні Павлина Кіт із Шикаго.

Щире Спасибі!

РОКОВИНИ ЛЕСІ УКРАЇНКИ

У соті роковини народин нашої етеси заплановане велике вшанування її пам'яті. Поруч усіх тих форм відзначення ми намітили скромне, але глибоке. Хочемо наново пізнати й пережити її драматичні твори. Тому будемо розглядати в наших Відділах її „Бояринню“, „Оргію“, „Одержиму“, „Кассандру“.

НАШЕ ЖИТТЯ — СІЧЕНЬ, 1971

НАШІ СВІТЛИЧКИ

Б.Д.

Редагує Виховна Референтура СУА

ПІДГОТОВА ДИТИНИ ДО ЦІЛОДЕННОЇ ШКОЛИ

Щоб дитину приготувати до нормальної школи, треба їй дати нагоду розвинути великі та дрібні мускули, зорово-ручну координацію, зорове порівняння та слух. Для розвитку великих мускулів діти повинні повзати, ходити, бігати та скакати. Часто батьки не дозволяють дітям бігати чи скакати, щоб діти не забруднилися, або щось собі не зробили. Цим роблять їм велику шкоду.

Малі мускули можна виробляти тими самими способами, що виробляється зорово-ручну координацію. Ця координація означає що дитина може рукою зробити те, чого зір вимагає. Наприклад, око бачить м'яч і дитина хоче його підняти. Ту координацію можна допомогти дитині досягнути, даючи їй малювати kredками, вживаючи книжечки, що скрізь продаються витинати ножицками, кидати та ловити м'яч, нанизувати на нитку дерев'яні корали, будувати кубиками, складати папір або серветки, бавитися клеєм, в'язати шнурівки, застібувати гудзики, шнурувати черевики, забивати кілочки в дошку (пег борд), чистити садовину, мастити хліб маслом.

Зорове порівняння допомагає дитині групувати подібні, а відкидати неподібні речі. Предмети можна класифікувати за величиною, формою, краскою, якістю тканини та за положенням даної речі. Дитині можна допомогти виробити це порівняння такими засобами: складанням образків — складанок, класифікацією образків (це люди, це звірі, це овочі ітд), грою доміном (для передшкільного віку користуватися тим родом доміно, що має образочки), упорядкуванням кубиків.

Слух найкраще виробляється виголошуванням віршиків, казок і байочок. Всі згадані тут засоби розвитку дитини і її підготовки до школи не самотні. Це радше лиш приклади.

Люба Шаєнко

БАТЬКІВСЬКЕ „ВІРУЮ“

Якщо дитина живе серед критики — вона вчиться судити других.

Якщо дитина живе серед ворожнечі — вона вчиться воювати.

Якщо дитина зустрічається з насмі — вона стає несміливою. [хом —

Якщо дитина приневолена соромитись — вона почувається винною.

Якщо дитина знаходить зрозуміння — вона стає терпеливою.

Якщо дитина відчуває заохоту — вона пізнає свою вартість.

Якщо дитина живе серед похвал — вона пізнає вартість других.

Якщо дитина живе у справедливості — вона стає справедливою.

Якщо дитина живе у безпеці — вона набирає довір'я.

Якщо дитина знаходить признання — вона буде задоволена з себе.

Якщо дитина живе в довір'ї і приязні — вона знайде в житті любов.

ВИХОВНА КОНФЕРЕНЦІЯ В НЮ ЙОРКУ

Дня 22. листопада 1970 р. відкрила Вих. Конференцію Округу голова п-ні Іванна Рожанковська. Наради вела вих. референтка п-ні Михайлина Баран. Доповіди пп. Наді Літепло „Важливість дошкільного виховання“ та Марти Хом'як „Співпраця батьків у дошкільному вихованні“ річево і без зайвих фраз вияснили присутнім потребу Дитячих Світличок. Сьогоднішня доба ставить великі вимоги до людини, отже про інтелектуальний розвиток дитини треба дбати зарання. А для створення Дитячих Світличок потрібно співпраці батьків і цілої громади.

П-ні Наталія Хоманчук показовою лекцією переконала, що українська Світличка — хоч збирає дітей тільки 32 рази в році — дає їм підставу українознавства і тому вони пізніше добре підготовані до такої школи.

Дотепер в Окрузі Нью Йорку діє

вже 5 Дитячих Світличок (Відділи 1, 35, 89 і 108 та Комітет Батьків у Йонкерсі). Є в підготові створення ціло-тижневої Світлички на долині м. Нью Йорку. Із звіту п-ні Михайлини Баран, вих. референтки Округу, почули ми про запланований курс учительок дошкільня.

Про стан Світличок, що їх веде СУА та їх програму реферувала п-ні Олена Климишин, вих. референтка Головної Управи.

Конференція, що була присвячена справам дошкільного виховання, вичерпно насвітлила цю ділянку.

ВІТАЄМО

В родині наших Світличок новозасновані:

В ОКРУЗІ НЮ ЙОРКУ:

Світличка в Нью Гейвені, Конн., що її заснував 108 Відділ СУА, голова п-ні Ніля Павлюк.

Світличка в Йонкерсі, Н. Я., що її ведуть пп. Баб'як і Ганкевич.

В ОКРУЗІ НЮАРКУ:

Світличка в Пассейку, Н. Дж., що її заснував 18 Відділ СУА, а ведуть пп. Богданна Чума і Гена Цікало.

В ОКРУЗІ ДІТРОЙТУ:

Світличка для дітей, що не знають української мови:

1. у Дірборні, Миш., що її ведуть пп. Віра Андрушків і Люба Тарновецька,

2. у Воррені, Миш., що її ведуть пп. Ірина Прийма і Леся Бараник.

Згідно з ухвалою Річних Зборів Гол. Управи про зорганізування двох нових Світличок у кожній Окрузі — чекаємо нових зголошень.

Олена Климишин
вих. референтка Гол. Управи

СПІВАНИК ДЛЯ ДОШКІЛЛЯ

Вже започатковано друк співаника, що його запланував Осередок Дошкільня. Пісні збрала п-ні Олена Климишин, вих. референтка Гол. Управи, і впорядкувала при допомозі пп. Ірини Пеленської і Василя Витвицького. Матеріал поділений на пісні дошкільля (3—5 років) і передшкільля (5—6 років). Співаник включає також пісні для вжитку вчительок дошкільля. Посібник виходить заходами Союзу Українок Америки.

ПРИСИЛАЙТЕ ПЕРЕДПЛАТУ!

Вісті з Централі

Місяці січень і лютий присвячуємо тепер культ. освітній праці в нашій організації. Це є саме час обрядів, що оживляють життя нашої громади і час товариських зустрічей, що проходять у різній формі. В одному й другому організоване жіноцтво сповняє важливе завдання. Тому й подбаємо, щоб ці місяці були заповнені культ. освітніми починами.

1971 рік проходить під гаслом вшанування Лесі Українки. Під протекторатом УККА відбудеться 19. вересня ц. р. заходами Коорд. Ради Жіночих Організацій ЗСА величавий З'їзд у стіп пам'ятника поетеси в Городі Культури в Клівленді. А внутрі нашої організації подбаємо про відповідний поклін у формі святочних сходинок. Хочемо присвятити ці сходинок якомусь драматичному творові Лесі Українки, щоб пізнати його провідну ідею і його постаті.

Відділи СУА одержали недавно тому формулярі звітних листків за 1970 р. У цьому році прохаємо їх виповнити якнайскорше, щоб вони могли послужити до звіту на Конвенцію. Звітні листки обіймають ділянки організаційну, культ. освітню, виховну, сусп. опіки і зв'язків. Листок фінансового звіту вислано Відділам раніше. Виповнені звітні листки, як тепер вислані так і фінансовий, треба виповнити в трьох примірниках. Один спрямувати до Централі, другий до Окр. Ради, а третій залишити собі. Проситься по змозі виповнювати їх машинописом.

В останньому часі Відділи СУА отримали податковий формуляр від податкового уряду. Хто не дістав би його, тоді повинен зголосити це до Окр. Ради. Податкове зізнання слід виповнювати на підставі касової книги Відділу, що повинна замкнутися 31. грудня 1970 р. Про спосіб ведення касової книги і виповнення зізнання ми вже поінформували Відділи.

Екзекутива СУА

Книга мовчить, а сто людей навчить.

Замість квітів

ЗАМІСТЬ КВІТІВ на могилу бл. п. Василя Лазечка, чоловіка нашої членки Стефанії Лазечко, складаємо 10 дол. на пресовий фонд Н. Ж.

Управа 56 Відділу СУА
ім. Л. Старицької-Черняхівської
у Дітройті

ЗАМІСТЬ КВІТІВ на могилу бл. п. Батька нашої членки п-ні Євгенії Головатой складаємо 5 дол. на Фонд Мати й Дитина.

Членки 76 Відділу СУА
Воррен, Миш.

У ТРЕТЮ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ смерті нашої найдорожчої мами бл. п. Марії Мельник складаємо 15 дол. на журнал Наше Життя, як передплату для трьох бабусь в Європі.

Ярослава Кобрин
Софія Мельник
Роман Мельник

ЗАМІСТЬ КВІТІВ на свіжу могилу бл. п. Леонії Амалії Федак складаємо 20 дол. на Фонд Барусі

Кузьми і Куклі
Гартфогрда, Коня.

ЗАМІСТЬ КВІТІВ на далеку могилу бл. п. Марії Біляк складає 10 дол. на Фонд П'ятсот

Родина Новаківських
Філядельфія

ЗАМІСТЬ КВІТІВ на могилу незабутньої бл. п. Марії Біляк складає 5 дол. на Фонд П'ятсот

Лідія Бурачинська
Філядельфія

ЗАМІСТЬ КВІТІВ на свіжу могилу бл. п. Марії Ляхович-Біляк складає 5 дол. на Вих. Фонд СУА, а родині Покійної висловлюю глибоке співчуття

Олена Климишин
Дітройт

ЗАМІСТЬ КВІТІВ на свіжу могилу товариша гімназійних літ бл. п. Романа Саевича складає на Вих. Фонд СУА 5 дол., а рідні Покійного висловлюю сердечне співчуття

Олена Климишин
Дітройт

Три громадській роботі

КЛІВЛЕНД, ОГАЙО

День Союзянки

Нагода для такого дня була знаменита. Це вперше загостила до Клівленду, на ширше публичне форум, п-ні Стефанія Пушкар, голова СУА. Окружна Рада СУА відповідно відмітила і використала ці відвідини. В першу чергу використано їх як засіб широкої інформації про діяльність СУА для не-членів, подруге, як середник скріплення духової насаги до дальшої праці для Союзянок.

У просторій залі укр. православної церкви св. Володимира в Пармі зібрались на святочний обід Союзянки з родинами та багато гостей (у тому і чоловічого роду) з-поза СУА. Союзянки не тільки з Клівлендської метрополії, але також приїзжі з Лорейну, Акрону, Кентону, Толідо. Голова Окр. Ради п-ні Ірина Кашубинська привітала дорогу Гостю старинним і чудовим нашим звичаєм: хлібом-сіллю на вишиваному рушникові. На

президіяльному столі, прибраному гірляндами чорнобривців, виднів великий, ширий напис: „Вітайте, пані Голово!“ При цьому ж столі вже чекали Всч. Отці (католицький і православний), голови всіх Відділів стейту Огайо та представник укр. зорганізованої громади Клівленду. Програмою проводила п-ні Дарія Городиська, що теж очолювала діловий комітет цього свята.

Після короткого слова голови п-ні Ірини Кашубинської, молитви й обіду, відбулася цікава, різноманітна й коротка мистецька програма: сольоспів п-ни Н. Воляник при супроводі п-ни М. Баслядинської, добра танцювальна група, яку провадить 69 Відділ у Лорейні, Огайо, танок трое малих дітей членок 12 Відділу в Клівленді і на кінець гумореска „Дві куми“, виконана нашими професійними акторками, пп. Каряк-Бенцаль і Крижанівською. Ця остання точка дала всім присутнім відрядне почуття тяг-

лості і незмінності у цих шалено скоро змінливих, наших часах. Діалог між двома жінками по суті такий самий у кожному сторіччі (як і людська природа), хіба що прибраний в інші шати, як і самі розмовниці.

Під час обіду відбулася невеличка церемонія: усі Союзнянки-сеньйорки, що вже 40 або більше років є членками СУА, дістали корсажі з червоних троянд, як символ признання й подяки за їхню вперту працю в рядах СУА. По зворушених обличчях тих, що діставали квіти і тих, що їх прикріплювали, можна було відчуту пошану до своєї організації, і пошану молодих Союзнянок — для старших.

Але кульмінаційною точкою свята було слово п-ні Стефанії Пушкар. Думаю, що горді були Союзнянки за свою голову, і свою організацію. Ясна, річева і знаменито зорганізована промова, відзеркалила усю нашу діяльність і наші змагання.

Багато компліментів дістали Союзнянки після закінчення свята. Треба замітити, що великі заходи ділового комітету коло естетичної сторінки свята виправдали себе і такі „дрібниці“, як декорація столів в осінніх красках, чудові ручно роблені програмки і т. д. додали багато до приємної, спокійної атмосфери бенкету. В програмках був залучений текст гімну СУА, так що всі (й гості) з ентузіазмом закінчили бенкет відспіванням гімну СУА.

Під час свята, на окремих столах, була розташована виставка деяких видань СУА, Конвенційних Книг, хронік-альбомів поодиноких Відділів, збірка ляльок в одягах із різних околиць України й інші „скарби“ Відділів.

День 4. жовтня 1970 р. довго буде приемним спомином для близько 250 осіб, що зустрілися з головою СУА п-ні Стефанією Пушкар.

Н. Дейчаківська

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ, ПА.

Участь у Міжнар. Фестивалі

Фестиваль Служби Національностей, що відбувся в днях 20.—22 листопада 1970 р., пройшов при видатній участі українців. Ініціативу до того дала Окружна Рада СУА. Покликавши до життя Громадський Комітет, Окружна Рада ще весною почала підготовку роботу.

Виступ української групи проходив у трьох напрямках. Першою була

Із Дня Союзнянки у Клівленді:

П-ні І. Кашубинська, голова Окр. Ради СУА, вітає п-ні Стефанію Пушкар, голову Централі, традиційним хлібом-сіллю на рушнику

Mrs. Irene Kashubynska, Regional Council President in Cleveland is greeting Mrs. Stefania Pushkar, President of UNWLA

виставка образотворчого і народнього мистецтва, виставленого в двох окремих станках. Виставкою картин займалась п-ні Христина Чорпіта, референтка зв'язків Окр. Ради при співпраці інж. Степана Чорпіти і за мистецькими порадами проф. Петра Мазука. Виставлено образи Галини Мазепи, Якова Гніздовського і Юліана Колесара. Другий станок обіймав виробу укр. нар. мистецтва, виконані Відділами СУА. Цією частиною завідувала п-ні Ірина Юрчак, містоголова 98 Відділу СУА. У станку йшов постійно показ писання писанок, що його провадила відома писанчарка п-ні Марія Мазур.

Другою частиною нашого виступу була танкова програма. Українська група, зложена з танцюристів СУМА під керівництвом п. Миколи Бойчука і ОДУМ-у під керівництвом п-ні Зої Корсун під загальним проводом п. Бойчука виступила двічі. Цей виступ знайшов загальне признання, а на закінчення публіка зробила ансамблевий овацію.

На велику увагу і признання заслуговує харчова частина Фестивалу. Нею завідувала п-ні Софія Герасимович, голова 20 Відділу СУА. При станку був Різдвяний стіл, удекорований китицею колосків, як символом дідуха. Відділи СУА доставили велику кількість печива, але були в станку також гарячі страви. Це притягло

відвідувачів, що знають і цінують українську кухню.

Кожноразова програма починалась походом національностей і в ній брали участь наші гарні пані в народньому вбранні — пп. Марта Куденко, Мирослава Корженювська, Ірина Юрчак, Люба Богай і Марія Лисяк.

Хоч головний тягар праці спочивав на Окр. Раді й Відділах СУА, проте з рамени Гром. Комітету допомагали панове з Відділу УККА, організуючи транспорт і дижури. Головою Комітету була п-ні Наталія Лопатинська, голова Окр. Ради СУА, а зв'язковсю до Служби Національностей була п-ні Стефанія Пушкар, голова СУА й інж. В. Медуха від Відділу УККА. Касиром Комітету була п-ні Осипа Грабовенська.

Виступ української національної групи знайшов свій відгук в американській і нашій пресі. Всі признали йому добру зорганізованість і корисне враження.

Присутня

Виставка ікон св. Ольги

Дня 6. грудня 1970 відкрито в Домі СУА виставку ікон, що прибули на Конкурс, проголошений у роковини нашої святої. У невеликій залі СУА зійшлися численно Союзнянки, мистці й усі, зацікавлені в мистецтві. На її стінах знайшлося 12 ікон різного напрямку і техніки виконання.

Виставку відкрила п-ні Наталія Ло-

Ікона Віри Дражко „Св. Ольга“ була відзначена на Конкурсі Ікон св. Ольги Vera Drazhko's icon of St. Olga received honorary mention at the UNWLA Contest

патинська, голова Окр. Ради СУА. У своєму слові подала спонуку до проголошення Конкурсу. У роковини цієї великої історичної постаті хотілось нам особливо відзначити її. Для українського жіноцтва вона є не тільки тією, що впровадила християнську віру на княжий двір. Але вона є великою володаркою, дбайливою матір'ю, гарячою патріоткою. Про переліг Конкурсу розказала п-ні Лідія Бурачинська, містоголова Централі. Воно вже було з'ясоване в нашому журналі, отже немає потреби цього повторити. Та треба згадати про факт оцінки нашого Конкурсу, що вже появилась. Може й не дав він блискучих осягів іконописної техніки, але заставив кожну з учасниць Конкурсу заглибитися в ту ділянку мистецтва. Багато з виставлених ікон промовляє до глядача своїм настроєм і виконанням. А в майбутньому кожна мисткиня напевне передумає свій підхід і захоче удосконалитись у цій галузі. Слід також зазначити, що не всі ікони Конкурсу вдалося тут показати. Одну з них мисткиня відтягнула, підготувавши свою власну виставку, другу вспіла перемалювати, отже вже не відповідає первісному виглядові. Та в більшості виставлені картини представляються так, як їх оглянуло й оцінило Жюрі дня 18. липня 1970 р. Окрім тих усіх ікон удалося виставити

ще одну з-поза Конкурсу. Це є ікона св. Ольги кисти мистця Михайла Дмитренка, уфундована Марійською Дружиною при катедрі Непор. Зачаття.

На цьому закінчився акт відкриття і почалась товариська частина при чаю й солодким, що його подавали членки Окр. Ради. Присутні особливо довго затримувались коло нагороджених ікон Галини Мазепи і Галини Титли, дискутуючи над їх прикметами. Зацікавила також усіх незвичайно цікава праця мисткині Слави Геруляк, що у формі тканого й вишиваного зображення святої на тлі золоті лями, дала прегарну жіночу постать. Як воно часто буває — не всі погоджувались із вибором Жюрі. Але це й є метою виставок, щоб громадянство пізнавало різні концепції і вчилося в них визнаватися.

Виставку закрито 13. грудня 1970 р. Заплановане перенесення виставки до інших Округ не вдалося здійснити, бо деякі мисткині потребували ікон для своїх виставок.

НЮ ЙОРК, Н. Й.

Ювілей Окружної Ради СУА

У жовтневому числі Н. Ж. 1970 р. була згадка про 30-річчя, що його готується відзначити наша Окружна Рада. Це сталося 12. грудня 1970 р. на врочистому бенкеті у Нар. Домі. Того ж дня появилась окрема сторінка в щоденнику „Свобода“, що з'ясувала окремі етапи цього 30-річного шляху.

Врочисту зустріч відкрила п-ні Марія Томоруг, голова Ювілейного Комітету. Привітавши присутніх, вона попросила вшанувати померлих членок однохвилинною мовчанкою. Потім дала короткий нарис пройденого шляху, побажала дальшого успіху в праці й передала ведення програми п-ні Ніні Січинській.

Першою бесідницею була п-ні Івана Рожанковська, голова Окр. Ради. Згадавши голов-основниць СУА — Олену Лотоцьку і бл. п. Юлію Ярему — вона схарактеризувала працю Окр. Ради й висунула найбільшу її потребу в сучасний мент, а це — будову власної домівки. Брак цього вже давно відчувався, а придбання її стане підставою дальшого розквіту. Запорукою того є молоде членство, що впливається в наші ряди.

Бенкет відкрив молитвою о. д-р Володимир Гавліч. Тоді представлено учасниць головного стола, де були члени Ювілейного Комітету, духовні отці й члени Гол. Управи. Слідувала

промова голови п-ні Стефанії Пушкар. Вона поділила шлях Окр. Ради на три декади. В першій Окр. Рада була перевантажена біжучими завданнями військової допомоги, підтримки скитальців і їх переселення. В другій вирінуло перед нею завдання гуртувати українок із різних хвиль еміграції, з чим вона щасливо справились. Третя декада була призначена для скріплення її керівних і опікунчих завдань. Тепер на порозі четвертої декади Окр. Рада СУА може сягнути по нове завдання — творення Дому СУА в Нью Йорку.

Слідувала мистецька програма. Лариса Магун відспівала при супроводі Наталії Даниш „Цвітка дрібная“ Шашкевича-Магюка, „Тихесенький вечір“ Самійленка-Стеценка і „Місяцю ясний“ арію з „Запорожжя за Дунаєм“.

Ведуча привітала представників організацій, а саме — Укр. Зол. Хреста (п. Раїса Куделя і Ліда Баландюк), Укр. Нар. Союзу (п-ні М. Душник), УККА (п. П. Пуцило), ОЖ ОЧСУ (п. М. Лозинська і М. Твардовська), Пласту (п. М. Косович і П. Дорожинський), Дивізійників (д-р Вербенець), хору „Думка“ (п-ні М. Марко), „Самопоміч“ (п. Р. Раковський), УЛТА (д-р М. Гук).

Слідували промови. Англійською мовою промовляла п-ні Роза Полчій, містоголова Окр. Ради, яка вказала на поставу тут народжених у розбудові нашої організації. Їх знання американських умовин було дуже помічне в розвитку СУА. Парох о. д-р В. Гавліч побажав успіху в майбутньому, а зокрема звернув увагу на те, щоб в основу СУА лягли засади християнізму. О. І. Данилевич у своєму слові підкреслив самаританську роллю українського жіноцтва. Зчерги промовив д-р Роман Гуглевич і привітав Окр. Раду від Об'єднаного К-ту м. Нью Йорку.

Промови завершила мистецька точка — виступ квартету СУА у складі: Олена Гентіш, Софія Раковська, Марія Стефанишин і Лідія Котлярчук, що проспівали „Слухайте, слухайте“ Храпливої-Соневницького і „Київський вальс“ Майбороди.

Зчерги п-ні Січинська покликала представниць Відділів до привіту. Це був поклик доброї волі, що спонукав до жертв на заплановану будову. І так зложили свої пожертви — пп. Н. Хоманчук (1), М. Герасимчук (3), С. Серафим (4), Р. Федьків (8), М. Стефанишин (21), М. Мідяна (35), М. Савчак (64), О. Мандич (66), Н.

Кух (71), Е. Костів (72), О. Папроцька (73), М. Савчак (82), М. Томоруг (83), Н. Н. (93), С. Зарицька (103), С. Курис (104), Х. Печко (105), О. Зінич (108), А. Демчук (109). Найбільшу пожертву зложили — 64 Відділ (1,500 дол.), 1 Відділ (1,000 дол.), 3 Відділ (500 дол.), 83 Відділ (500 дол.), 104 Відділ (300 дол.), 71 Відділ (250 дол.) і 82 Відділ (200 дол.).

Останніми точками мистецької програми були — відчитання сатиричних віршів Зої Когут у виконанні актора Степана Крижанівського і виступ квартету, що відспівав народну пісню „Гандзя“, „Гуцулку Ксеню“ Я. Барнича і „Пісню про Львів“ І. Чуми.

Програма бенкету закінчилася подякою, що її висловили — п-ні І. Рожанковська на руки голови Ювілейного Комітету п-ні Марії Томоруг і п-ні Н. Січинська на руки п-ні Мирослави Савчак за велику працю в оформленні ювілейної книжки. Ця книжка, як і сторінка у щоденнику „Свобода“ будуть тривалим пам'ятником цього ювілею.

Бенкет закінчився молитвою, що її провів о. І. Данилевич, а потім відспівано гимн СУА.

У часі бенкету і після нього присутні могли оглядати виставку праць поодиноких Відділів СУА. Виставлено альбоми світлин, хроніки з діяльності, окремі видання, програмки, а також деякі вироби нар. мистецтва. Виставкою займалась п-ні Н. Хоманчук.

Присутня

МІННЕАПОЛІС, МІНН.

Із діяльності 16 Відділу СУА

Дня 28. червня 1970 р. відбулися ширші сходи нашої організації, присвячені Наталії Кобринській, творцеві жіночого руху в Галичині.

В програму того дня ввійшли такі точки: реферат, виголошений головою Відділу п-ні Мирославою Петришак, питання „Про що писала Н. Кобринка?“ зреферувала п-ні Уля Луцик, новелю „Свічка горить“ відчитала п-ні Одарка Король.

По святочній частині п-ні голова перейшла до актуальних справ, зв'язаних із зарядженнями нашої Централі, в той час.

Дня 4. жовтня м. р. наш Відділ улаштував виставку народнього мистецтва в аудиторії школи св. Константина. Велике число експонатів із різних земель України зайняло столи й стіни, та різних діянок мистецтва, включено з образотворчим: картини

сл. п. Степана Луцика, його сина Юрія й широкого прихильника нашого Відділу п. Тадея Петришака.

Був у нас показ ноші, на природної величини дяльках із Полтавщини, Поділля, Гуцульщини та Закарпаття. Пані-Союзянки (майже) всі були одягнені у вишиваних суконках, що збагачувало й оживляло нашу виставку. Кожна з них душею переживала цей день і з гордістю (на бажання гостей) пояснювала деталі експонатів. Було теж велике число різних наших українських видань (книжки, журнали, часописи), що зацікавлювали гостей, а навіть з'єднали деякі замовлення.

При всьому теж був смачний, добірний буфет із наших страв та печиво, чай і кава. Наші пані подбали про все й були точні та зорганізовані на кожній ділянці їхнього посту. Правда, що ніщо не обійшлося без ока нашої голови, яка від вчасного ранку, до пізнього вечора не залишила залі.

Щиро дякуємо нашим Союзянкам за їхні чудові експонати, а зокрема тим паням, що не є членками нашого Відділу, а які збагатили нашу виставку прекрасними взорами та ношею тепер так рідкісною на еміграції.

Ольга Луцик

пресова референтка

ДІТРОЙТ, МИШ.

Дня 3. листопада м. р. зійшлися членки 26 Відділу СУА в домі п-ні Марії Бережанської, щоб побажати їй щастя та здоров'я в новій хаті й згадати старі часи, коли ще всі були молодші і було більше сили працювати в нашій організації. Всі хвалили зичливість і охоту до праці п-ні Бережанської і з тої нагоди зложили кілька доларів на подарунок до нової хати, а останок, 7 дол., п-ні Бережанська передала на прес. фонд Н. Ж.

РОСФОРД-ТОЛІДО, ОГАЙО

Річні Збори 31 Відділу СУА ім. Олени Завісної

Дата: 8. лютого 1970.

Збори відкрила голова п-ні Ірина Гнатчук.

Президія: п-ні Анна Васишин, голова, п-ні Наталія Білос, секретарка, п-ні Стефанія Луківська, член.

Звіт з діяльності Відділу зложила п-ні І. Гнатчук, голова.

Діяльність Відділу:

а) Організаційна: Ширші сходи

ТРАДИЦІЙНЕ ВЕСІЛЛЯ

П-ні Ольга Мельничук, членка 27 Відділу СУА в Питтсбургу, Па., повідомляє членство СУА про щасливу родинну подію — вінчання її дочки Лесі з п. Романом Борщем. Воно відбулося 15. серпня 1970 р. Панна Леся закінчила студії в університеті Огайо, а молодий, що походить із Клівленду, закінчував свої студії в Питтсбургу. Після врочистого церковного вінчання відбулося весільне прийняття у приватності около 400 осіб. Молодих вітали хлібом-сіллю за давнім українським звичаєм. На столі пишався чудовий коровай, що його спекла п-ні Галадза з Ембрідж, Па. По весільній гостині молодята розкроїли його і роздали по куснику весільним гостям.

відбувалися щомісяця. До Відділу прибула одна членка п-ні Оксана Зарічна.

б) Культ.-освітня й імпрезова: Дня 12. жовтня 1969 р. у домі п-ні І. Гнатчук відбувся пікнік, що пройшов із гарним успіхом. Дня 17. січня Відділ спільно з іншими товариствами влаштував Маланку. Наші членки брали участь у розпродажі квитків, декоративній залі й приладженні та розпродажі буфету. Сходи 25. січня були присвячені пам'яті Рівноапостольної св. Ольги.

в) Сусп. Опіка: Відділ вислав святочні побажання і пакунок до В'єтнаму. Відділ пожертвував 50 дол. на акцію Церкви в Потребі, 50 дол. для потерпілих від землетрусу, 20 дол. до В'єтнаму, 10 дол. на Музей СУА, 5 дол. на пресовий фонд Н. Ж., разом 135 дол.

Іменем Контр. Комісії стверджено, що книги Відділу є в найкращому по-

ПОЖЕРТВА

54 Відділ СУА ім. 500 героїнь вітав у себе недавно тому д-ра Цимбалістого, що прибув із доповіддю. По успішно проведеному Вечорі доповідач відмовився від гонорару, псрадивши пожертвувати його на якусь ціль. Управа Відділу постановила йнакше. Бажаючи рівночасно допомогти якійсь нашій родині в Польщі, вирядила дві одягові пачки. Замість пожертви оплатила пересилку в сумі 25 дол. Чи не добра розв'язка? Ред.

НАШІ ЮВІЛЕІ

З великим успіхом перейшов 12-го грудня 1970 р. 30-літній ювілей Окр. Ради СУА в Нью Йорку. Зустріч відбулася у формі врочистої вечери з мистецькою програмою. Появилась ювілейна книжка з навілненням 30-літнього шляху Округу.

Дня 6. грудня 1970 відзначив 10-ліття свого існування 29 Відділ СУА в Шикаго. Цей ювілей ушановано товариською зустріччю з добірною мистецькою програмою.

рядку й уділено абсолюторію уступаючій Управі.

Дня 8. листопада 1970 р. відбулося продовження Зборів. Збори відкрила п-ні Ирина Гнатчук, яка привітала дорогу гостю з Клівленду п-ні І. Кашубинську, голову Окр. Ради. Тому, що 8. лютого 1970 р. не вибрано Управи, метою Зборів було їх докінчити.

П-ні Гнатчук відчитала протокол із попередніх Зборів про діяльність і фінансовий стан Відділу.

Приступлено до вибору Управи, до якої ввійшли пані: Любомира Йолдас — голова, Анна Бобер — заступниця, Ирина Гнатчук — секретарка; референтами стали пані: Ольга Решетило — культурно-освітньою, Соня Лагола — сусп. опіки, Соня Закорчевна — господарською, Анна Хомин — пресовою. Конт. Комісія — пп. Стефанія Лужівська, Марія Пелехата і Наталія Яремчишин.

По Зборах п-ні І. Кашубинська відчитала старанно опрацьований на даних фактах реферат. По рефераті відбулася жива дискусія. Тема реферату: „Обрядове печиво в Україні“.

До Відділу прибула нова членка п-ні Марія Онишак.

Любомира Йолдас, голова
Ирина Гнатчук, секретарка

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ, ПА.

„Поспіваєм — пожартуєм“

Наш Відділ багатий в імрези, до участі в яких запрошуємо молодь. Серед молоді багато самодіяльних гуртів і вона радо виступає. Та цього року виринула думка, щоб улаштувати розваговий вечір силами самої молоді і цим дати їй змогу себевияву.

Ідею цю видвигнула імпрезова референтка п-ні Люда Чайківська, яка дуже жертовно взялась до її реалізації. І так народився веселий вечір, що ми його назвали „Поспіваєм — пожартуєм“, який відбувся в неділю, 8. листопада 1970 р., при вивовненій глядачами залі Тризуба.

Відкриваючи цей вечір, голова п-ні Анна Богачевська висловила признання нашій молоді, що вона плекає співоче і драматичне мистецтво. Ведучою цього вечора була п-ні Люда Чайківська, яка дуже вміло показала всі точки, кожному сказала щось „приємного“, а в своєму вступі пригадала, як то кожна мати любить „пописуватись“ своїми діточками, коли вони ще маленькі, а коли підрастають, то таки добре доглядає, щоб вони були першими, то й не диво, що наш Відділ також хоче показати молоді таланти нашій громаді, між якими майже всі діти Союзнянок.

Програму почав драм. пластовий гурток у складі: Ніна Ковальчук, Христина Дмитренко, Марта Куземська, Дора Варвара, Ирина Дмитренко, Зоряна Луцька, та пластуни: Богдан Чайківський, Ромко Процик, Олесь Лабунька, які відспівали пісню „Терор“ та „Пісня про любов“, до слів Зенона Чайківського і музики Роксоліани Гарасимович. Акомпаньовала для всіх точок імпрези Оленка Куземська.

Слідували дальші точки. Марко Тарнавський відчитав гумореску І. Керницького „Порядний хлопець“ із питомим гумором. Скеч З. Чайківського „Гуцульська маруана“ виконали дуже жваво Богдан Мізак і Юрій Чайківський. Тріо СУМА „Соловейки“ у складі: Леся Романець, Мар'яна Гаманюк і Марія Лужецька під кер. проф. Зої Маркович гарно відспівали „Шумить смерічка“, „Дощик“ і „Моя Коломия“, а як надаток — пісню „Гандзя“. Вірш Зої Когут „Подружжя“ вдало продеклямував Олег Пращіцький. І знову співочий Пластовий Гурток виконав в'язанку жартівливих пісень. Вірш Діми „Запрошення“ з чуттям виголосила Тереса Бойко. Скеч

Зенона Чайківського „Оперовий співак“ у виконанні — Дори Варварів, Олесь Лабуньки і Юри Пазуняка — розвеселив публику. А на кінець Студентське Тріо — Богдан Мізак, Юрко і Богдан Чайківські бравурно відспівали „Гей, там у горах Карпатах“ і „Парубоцьке“.

Приявні, захоплені виступами нашої молоді, ще раз побачили, яка вона здібна і працювита, коли спрямувати її на відповідні дороги заінтересувань, та коли між старшими найдуться такі, як п-во Люда і Зенон Чайківські, що весь свій вільний час присвячують праці над нею.

За це належиться подяка всім, хто влаштував та брав участь у цій імпрезі, бо справді всі ми і пожартували і насміялись до сходу. Солодке і чай, що ним частували присутніх членки 43 Відділу, був доповненням дуже вдалої імпрези.

Осипа Грабовенська

РОЧЕСТЕР, Н. Я.

Авторський Вечір Лесі Лисак

46 Відділ СУА ім Олени Теліги дня 5. грудня 1970 р. запросив для виступу письменницю Лесю Лисак.

На тлі буденного життя, цей виступ був свіжим подувом, вніс у серця людей щось відмінне від повсякденної суєти, змусив подумати над тим, що „не хлібом єдиним живе людина“, що їй конче потрібне відпруження, культурна розвага, бодай доривоче еднання з представниками мистецтва.

Леся Лисак, відома із своїх літературних нарисів, цього разу виказала себе, як непересічний рецитатор власних творів, явище — не дуже часте серед письменницького середовища. Правда, пізніше Леся зрадила цей „секрет“: мистецтва рецитації вона вчилася в таких визначних майстрів, як Йосип Гірняк і Олімпія Добровольська. А все ж таки, без природного таланту цього „не втнеш“, навіть пройшовши спеціальну школу.

В цьому короткому репортажі ми не будемо розглядати творчости письменниці в цілому, зупинимось лиш на її виступі. Отож, Леся прочитала чотири невеличкі оповідання: „Золоті дукачі і пісня“, „Мій хрищеник“, „Надійка з Фенсі Гілс“ і „Суд“. Кожна річ просякнута глибоким ліризмом, отими „терпкими пахощами“, що він них дістала свою назву книжка.

Трудно, слухаючи з віддалі, переказувати зміст. Зрештою це теж не (Продовження на ст. 29)

Світова Федерація Українських Жіночих Організацій

ДВАДЦЯТЬТРЕТІЙ РІК ВИДАННЯ

ЧИСЛО ПЕРШЕ

ПРОМИНУВ РІК ОСВІТИ

Об'єднані Нації проголосили були 1970 — роком освіти. Їх намаганням було — простудіювати напрямні теперішніх освітніх систем та скріпити тягу до освіти. Це тим більш актуальне, що в країнах, приналежних до ЮНЕСКО є 60% неписьменного населення.

Конгрес Міжнар. Жін. Союзу, що відбувся з днів 9-16. вересня у Німеччині, був присвячений справам виховання й освіти. Тому головну промову мала там Гільдегарда Гам-Брюхер, міністер освіти. Вона звернула увагу на панівні течії в теперішній освіті, зумовлені технічним поступом. Велику перевагу тепер мають технічні науки і вишкіл і це може довести до занедбання інших виховних напрямів. Вона вказала на потребу міжнароднього порозуміння у справі освіти. Підготовляючи молоду людину до життя — замало дати їй саме звання. Треба навчити її співжиття зі старшим поколінням, визнання для інших народів і рас, уваги для культурних цінностей і потреб.

Рік освіти, проголошений заходами ЮНЕСКО, закінчився. Тепер поодинокі країни, що провели в себе студійні дні чи семінари на цю тему, перевіряють ідеї й почини. Наприклад Німеччина впровадила в себе широко застосовану акцію вивчення чужих мов а Франція розбудувала систему освіти дорослих.

Українські поселення у вільному світі теж свідомі потреби такої перевірки. Тяга до освіти глибоко закорінена в нашому народі і тому спеціальної заохоти до неї не потрібно. Однаке перенаголошення технічної освіти теж може загрожувати нам. А зрозуміння культурних цінностей для нас тим важніше, бо тільки в такий спосіб зможемо зберегти українську духовність серед молодого покоління.

З Європейської Конференції СФУЖО

У днях 29 і 30. листопада 1970 р. відбулася у Мюнхені Європейська Конференція СФУЖО відразу після закінчення 25-літнього ювілею ОУЖ Німеччини. Делегатами на Конференцію були представниці складових організацій СФУЖО в Європі. Від ОУЖ Вел. Британії були пп. Анастасія Остап'юк і Леся Марків, від Т-ва ім. Олени Теліги в Англії прийшло уповажнення на ім'я п-ні Олександри Сулими-Бойко, від СУФранції пп. Люба Вітошинська і Людмила Кульчицька, від Укр. Жін. Союзу в Австрії прийшло уповажнення для п-ні Ольги Штайнер, голови ОУЖ Німеччини, від ОУБельгії була п-ні інж. Зінаїда Витязь, від ОУЖ Німеччини пп. Ольга Штайнер і Дарія Ребет.

Від Управи СФУЖО присутні були — п-ні мгр. Валентина Воропай, містогорова СФУЖО на Європу, п-ні Ірина Павликовська, фін. референтка і п-ні Олександра Сулима-Бойко, референтка підсоветських студій. В ролі гостя й представниці ОЖ ЛВУ і ОЖ ОЧСУ була п-ні Слава Стецько.

Відкрила Конференцію п-ні В. Воропай. Після привітів та устійнення порядку наради почалися її точки. Першою мала звіт п-ні В. Воропай зі своєї діяльності за останні роки. Після цього слідували звіти кожної складової організації, представленої на Конференції. В організаційних справах винесено постанови:

1. затіснити зв'язки між організаціями,
2. відбувати Європейську Конференцію СФУЖО що два роки,
3. раз на рік звітувати від кожної організації до містоголови СФУЖО на Європу,
4. п-ні мгр. Валентина Воропай залишається містоголовою до чер-

гових перевиборів Управи СФУЖО,

5. п-ні мгр. Валентина Воропай буде представницею українського жіноцтва Європи до КОУГЦУ.

Модератором панелю організаційних справ була п-ні Д. Ребет а модератором виховних справ п-ні А. Остап'юк. Обговорено справу молодих подруж, а зокрема як оминати мішаних подруж. Модератором культ. освітньої ділянки була п-ні З. Витязь. Виринула потреба зразків дитячих народніх строїв.

П-ні І. Павликовська подала звіт доповіді з діяльності СФУЖО за останні роки. В ході дискусії вона висловлювала становище Управи СФУЖО до всіх актуальних проблем.

Признання за змістовне й ділове проведення Конференції належить всім учасникам її, зокрема гостинним господарям, а саме ОУЖ Німеччини й п-ні Ірині Павликовській, представниці Управи СФУЖО.

Такі ділові з'їзди-конференції дають нагоду для виміни думок, взаємопорозуміння та обміну досвідом у різних ділянках праці.

НА ФОНД ІМ. ОЛЕНИ ЗАЛІЗНЯК

Крайова Управа Ліги Українських Католицьких Жінок Канади зложила свою пожертву 100 дол. на Фонд ім. Олени Залізняка. Щира дяка за те!

ДО ХІ. ЛІТ. КОНКУРСУ СФУЖО

Помимо наших заходів не вдалося дотепер відбути вирішного засідання Жюрі Літ. Конкурсу СФУЖО. Тому з незалежних від нас причин не можемо проголосити висліду ХІ. Літ. Конкурсу. Однаке сподіємось подати це до відомо в черговому числі.

КОМІТЕТ ЛІТ. НАГОРОДИ

З ювілею СФУЖО у Філадельфії:

При головному столі засіли поруч себе — п-ні Ганна Ганківська, голова Фін. Комісії СФУЖО в Канаді і п-ні Ганна Дмитерко-Ратич, почесна членка СУА. Mesdmes Hanna Hankivska and Hanna Dmyterko Ratych. The first is Chairman of the WFUWO Financial Committee in Canada, the second honorary member of UNWLA

ГОЛОВА ФІН. КОМІСІЇ СФУЖО

Тихо й без розголосу пройшов у Торонто ювілей нашої громадської діячки, що віддала замітні прислуги Світовій Федерації Українських Жіночих Організацій. Секція Українського Легіону вшанувала 40-ліття громадської праці п-ні Ганни Ганківської, голови Фін. Комісії СФУЖО в Канаді.

Вона народилася в Коломиї в родині Кисілевських і виросла в патріотичній атмосфері цього дому. Вже гімназисткою 6-ої кл. почала працювати в місцевому епідемічному шпиталі за часів нашої Державности. Тоді то наші лікарі закликали молодь добровільно заступити чужий персонал, що по розвалі Австрії залишив ці стійки. В перших роках польської окупації настала потреба праці в Горжанському Комітеті, що допомагав політичним в'язням, хворим та інвалідам. Треба було їздити по селах, щоб зібрати харчі, варити з них їжу і вистоювати під в'язницями.

Потім прийшли студії у Відні. Тут молода Ганна закінчила філософію і Високу Торговельну Школу, а в 1924 р. вийшла заміж за лікаря Володимира Ганківського, б. УСС-а. Допомогала чоловікові у веденні лікарської канцелярії, що її заложив у Коломиї. З приходом большевиків вийшла з родиною на еміграцію. У 1945 році помер її чоловік і прийшлося далі мандрувати з матір'ю і двома

малолітніми дітьми. Переїхавши до Канади працювала дуже важко, щоб дати дітям високу освіту. Працює зарірково й досі, однак постійно бере участь у громадському житті.

Як членка ЛУКЖ була двічі головою місцевого Комітету Українок Канади і є постійно в Управі цього товариства. Тепер співпрацює з Радою плекання культур етнічних груп при міському уряді. Фінансову Комісію СФУЖО очолює від серпня 1962 року. За той час Фін. Комісія влаштувала 15 більших імпрез, з яких чистий дохід виносив 3,114 дол. Прихід із вкладок членок-прихильниць, спонсуючих членок і Добродіїв дав 3,667 дол. Отже разом Фін. Комісія придбала за той час 6,781 дол. Це гарний доказ її справности. Голову Фін. Комісії підтримують у роботі п-ні Марія Мудрик, секретарка і п-ні Олена Черниш, касієрка.

Ювілей 40-ліття громадської праці Г. Ганківської пройшов дуже вдало. Ним зайнялася і його провадила п-ні Левка Романик. Промовляли д-р Зоя Плітас від К-ту Українок Канади, п-ні Стефанія Савчук від СФУЖО, п-ні О. Ковальська від Краєвої Управи ЛУКЖ, о. Кусий від родини, сотн. Павлюк від Укр. Легіону, п. В. Бойчук, міський радний Торонта, п-ні Г. Романчич, як приятелька, адвокат Онисчук від коломийчан. На залі було багато представників різних організацій.

Ми досі не згадали, що ювілятка є

дочкою першої голови СФУЖО Олени Кисілевської. У тіні своєї великої матері шлях її пройшов не так помітно, але згадане 40-ліття є її власною заслугою і це українська громада Торонта відмітила. До її побажань отут долучуємось. Щастя, Баже, на дальшому шляху!

ЮВІЛЕЙ ОУЖ НІМЕЧЧИНИ

У днях 28. і 29. листопада 1970 р. Об'єднання Українських Жінок відзначило свій 25-літній ювілей. Прибули делегатки Відділів із різних частин Німеччини, як також представниці інших жіночих організацій в Європі. Ювілейні святкування мали три частини. Дня 27. листопада відбулася Організаційна Конференція делегаток із Гол. Управою, а 28 т. м. Святочної ділова Сесія. Її відкрила п-ні Ольга Штайнер, голова, що в своїй промові подала ідейні основи, на яких спиралася праця ОУЖ упродовж 25 років. Слідували доповіді: „Княгиня Ольга“ — п-ні Дарія Ребет, „Читаючи журнал »Радянська Жінка« — п-ні Олександра Бойко-Сулима, „Значення міжнародних організацій і співпраця українок“ — п-ні Ірина Павликовська. Увечері відбулася святочна частина і товариська зустріч. Перша голова ОУЖ п-ні Ірина Павликовська прочитала свій спогад про заснування ОУЖ, співачка Катерина Колянківська відспівала три народні пісні. Слідували привіти представників краєвих і жіночих організацій. Від СФУЖО вітала З'їзд п-ні Валентина Воропай, містоголова в Європі.

Дня 29. листопада відправлено в обох українських церквах Богослуження в наміренні дальшої праці ОУЖ і паханхиди за померлих членок. На цьому закінчилося вшанування 25-літнього шляху, що лишив гарні і тривкі осяги в українському жіночому рові.

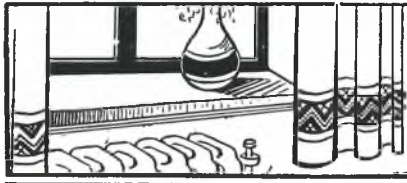
МІЖНАРОДНИЙ БАЗАР У ЛОНДОНІ

В днях 13. і 14. травня 1970 р. відбувся в Лондоні, Англія, Базар, у якому між іншими був також станок Організації Українських Жінок. Це вже шостий раз українки популяризують там українське ім'я. Станок улаштували пп. П. Олесків, О. і М. Єнкали, а експонати дала Централь і Відділи ОУЖ.

Той живе, не тужить, хто з книгою дружить.

НАШЕ ЖИТТЯ — СІЧЕНЬ, 1971

У НАШІЙ ХАТІ

Помешкання в Україні

Життя в Україні позначене численними потребами — світоглядними і побутовими. Поміж тими останніми на першому місці стоїть справа житла. З-поміж численних господарських недоліків режиму найбільш дошкульним є брак помешкань. Цей постійний стан витворив уже свій стиль життя, коли в одному помешканні тісниться кілька родин, що приневолені вживати однієї кухні і варити на своєму примусі.

Тепер внаслідок тривалих зусиль цей стан нібито покращав. Статистика виказує тепер, що стан житлоплощі помітно збільшився в порівнянні з 1940 р. Правда, доступ до нових мешкань мають тільки упривілейовані класи. Але й менш щасливі громадяни УРСР змагають до свого власного кута. Знаємо з листів від наших рідних, як вперто і завзято там будують самотужки. Власна хата стала мрією підсоветської людини.

Враз із тим виринула і справа її влаштування. Не тільки меблів, що теж не всім доступні, але й завісок, килимів, скатерок ітд. Здобувши свій власний кут людина хоче затишку. І тому шукає за матеріалом, засобами, помислами, як би то свою хату якнайкраще влаштувати.

Над тим почали працювати мистці. Багато їх є по текстильних фабриках, дехто проектує килими, інший знов робить проекти на фаянс і порцеляну. Живучи на українському ґрунті, здавалось би нетрудно нав'язати до багатих скарбів нашого народнього мистецтва. Тим більше, що вони збережені в музеях, розроблені в руках мастрів народнього виробництва. Отже треба лиш з того зачерпнути!

Так воно не діється. Мистці, що пишуть про устаткування сучасного помешкання, оглядаються на модерний стандарт, імпортований

із Парижа або Нью Йорку. Немає в них власної ініціативи чи охоти — нав'язати до своєї власної традиції. Тільки в сувенірах дозволено

Щоб впровадити первні нар. мистецтва в модерне житло — на те щоб впровадити первні нар. мистецтва в модерне житло — на те треба великої мистецької культури і свободи від якихнебудь заборон. Над тим мусіли б працювати поширені мистецькі кола. До цього повинні б достосуватись фабрики меблів, текстильні комбінати, фабрики скла і порцеляни. Потрібно було б зовсім іншої настанови до тих справ, як вона в дійсності є.

Покищо мистці й архітектори пишуть на ті теми. Художниця Людмила Жоголь, архітектори М. Барановський і А. Калініченко часто обговорюють це у підсоветській пресі. Їхні статті засоблені в рисунки і світлини, виказують чимале фахове знання. І напевне мають вплив на улаштування помешкання української людини.

Але що зауважуємо? Людмила Жоголь єдина між ними, що вказує на потребу застосування українського орнаменту чи килима. Вона навіть покликається на виробитіє чи іншої артілі чи текстильного комбінату, як найбільш підхожі для того.

Та рівночасно бачимо щось іншого. Пишучи про нутро сільського будинку чи про декорування вікон завісками на селі вона вказує на місцеву традицію. „Кролевецькими рушниками облямовують вікна у центральних районах України, вишиваними гладдю або лиштвою на Полтавщині, витонченими, вишитими низзю або качалочками — на Поділлі“, пише вона в своїй статті „Драпірувальні тканини на вікнах“. Значить це все допускається в сільському мешканні в певними регіональними відмінами. Одначе і згадки немає

про те, що воно могло б увійти у міське мешкання, як вищів місцевої народньої культури.

Можливо, що Людмила Жоголь впровадила б народне мистецтво у сучасне мешкання. Але тими справами не керує вона сама. Є це настановою цілої большевицької системи — залишити виробиті нар. мистецтва на селі. Подібно, як воно діється з українською мовою, що не сміє переступити межі міста.

Отже пригляньмося до проектів Людмили Жоголь. Вона створила їх для українського села і тому вони нам дорогі й цікаві. Нехай, що вони невибагливі! Але вирости з рідного ґрунту і тому хочемо їх пізнати.

КУХОВАРСЬКІ НАЗВИ на букву Р

Ресторан, ресторація (фр.) — харчівня вищої категорії.

Рйба морська, прісноводна. Одна рибіна.

Рибні продукти — харчові продукти з риби, що вживаються в різному вигляді.

Рибні консерви — харчові продукти з риби, приготовлені для тривалого зберігання.

Рибофлавин — вітаміна В₂.

Ризото (Risotto) — італійська страва з рижу.

Рибячий жир, тран. Рйбьяча юшка.

Рибалка (не рибак), рибалити, рибальство.

Рибас і рибаска — продавці риби.

Риж — 1. хлібна рослина, що росте в теплих країнах на вогкому ґрунті, 2. назва зерен тієї рослини, 3. назва страв з рижу. Рйжовий.

Риж шліфований — зерно, очищене від плівок з шорсткою поверхнею.

Риж полірований — зерно очищене з гладкою поверхнею.

Риж подріблений — частини зерна без пилу.

Н. Ч.

Редагує Госп. Комісія СУА

З нашої куховарської книжки

Вже втретє заглядаємо до куховарської книжки Зеновії Терлецької, що має незабаром вийти друком. Після обрядових страв (ч. 10, 1970) і м'ясних страв (ч. 11, 1970) подаємо тепер зразки печива. У часі м'ясниць і весіль господині схочуть їх спробувати.

Корж тортовий

На спід: 2 горнятка борошна (муки), пів горнятка цукру-пудру, сіль, пів горнятка масла, цитринова шкірка або ваніля для запаху, 1 горнятко сметани (або й більше), 1 яйце.

На верх: 5 яєць, 5 ложок цукру, 1 горнятко мелених горіхів або мигдалю, цитринова шкірка, 1 ложка борошна (муки).

Спід: Перемішати борошно з цукром — мучкою і сіллю і перетерти з маслом на стільниці, додавши цитринову шкірку для запаху. Тоді замісити зі сметаною, розбитою з одним яйцем. Повинно бути м'яке тісто. Розкачати на тонкий корж і виложити на вимашений лист (бляху).

Верх: Жовтки втерти з цукром аж збілюють. Додати мелені горіхи або спарений, мелений мигдаль, цитринову шкірку для запаху, ложку борошна і добре вимішати. На кінець легко вимішати з туго вбитим шумом із білків. Наложити тонкою верствою на вище згаданий спід.

Всунути до вигрітої печі на 350 ст. і пекти 45 хвилин. Коли прохолоне, можна покропити якоюнебудь склицею.

Торт мигдалевий весільний

4 і пів горнятка спареного і змеленого мигдалю, 2 і $\frac{3}{4}$ горнятка цукру-пудру, сік із помаранчі, цитринова і помаранчева шкірка, 1 і $\frac{1}{2}$ горнятка масла, 8 сирих яєць, 3 варені жовтки, 1 горнятко і 2 ложки борошна (муки).

Мигдаль вимішати з цукром, соком із помаранчі і шкіркою з цитрини й помаранчі. Окремо втерти масло на шум, додаючи до нього по одному яйцеві і варені жовтки,

перетерті через сито. Під кінець додати борошно і вбивати в мішалі (міксері), аж буде суцільна маса. На кінець додати мигдаль із соком і ще трохи вбивати. Масу поділити на три частини. Виложити ложкою до вимашеної тортівниці і пекти у вигрітій печі на 350 ст. впродовж 45 хвилин. Переложити

На сучасних весіллях молоді пари хочуть мати також американський весільний торт. Ось який зладила п-ні Зеновія Терлецька, авторка нашої куховарської книжки.

Wedding cake, made by Mrs. Zenovia Terletska in Philadelphia.

подвійною масою: на спід дати масу з садовини, а на це мигдалеву. Покрити зверху білою склицею.

Торт бабуні

Перші коржі: 2 цілі яйця і 3 жовтки, 4 ложки цукру-пудру, 1 горнятко масла, покряєне на кусники, цитринова шкірка для запаху, 2 горнятка борошна (муки).

Другі коржі: 2 ложки масла, 2 ложки мелених горіхів, пів ложки цукру-пудру, 3 ложки борошна (муки), 1 ложка сметани, цитринова шкірка для запаху.

Перші коржі: Дати до мішала яйця, цукор і масло і терти аж

зробиться суцільна маса. Додати цитринову шкірку, борошно і вимішати. Поділити цю масу на дві частини і виложити до двох вимашених тортівниць. Всунути до вигрітої печі на 300 ст. і пекти 20-30 хвилин.

Другі коржі: Дати до мішала масло, мелені горіхи, цукор-пудру, борошно, сметану і цитринову шкірку. Втерти це все добре на суцільну масу. Поділити на дві частини і пекти в двох вимашених тортівницях на 300 ст. від 15-20 хвилин.

Коли коржі прохолонуть, тоді перекладати, чергуючи, кавою або оріховою масою. Покрити кавою склицею.

Маса мигдалева

3 жовтки, 3 ложки цукру, 4 ложки заварених із ваніллю вершків (сметанки), 1 горнятко легко присмаженого меленого мигдалю, 1 ложка добре втертого масла з ложкою цукру-пудру.

Жовтки втерти з цукром, додати кип'ячі вершки, добре вимішати і заварити на парі у посудині з кип'ячою водою, мішаючи постійно. Коли почне гуснути, додати мигдаль і ще хвилину варити. Відставити, а коли простигне, додати втерте масло і вимішати.

Такий самий поступ роботи при горіховій масі.

Маса овочева

5 унцій мармеляди з садовини або драглецю (галяретки), 5 мелених пересіяних бісквітів (бішкоптів), 1 ложечка масла, втерта з ложечкою цукру-пудру, 1 ложечка руму.

Всі складники добре разом утерти. З дригців найкраще годиться червоний, порічковий.

УКРАЇНСЬКІ ГОСПОДИНІ! УВАГА!

Підготовляємо до друку книжку

ЗЕНОВІЇ ТЕРЛЕЦЬКОЇ

Українські страви

Давні приписи з Галичини.

Книжка розміру около 300 ст. обійматиме всі ділянки куховарення.

Коштує в твердій обгортці 7 доларів разом із пересилкою.

Замовлення і гроші слати до
Адміністрації Нашого Життя

НАШЕ ЖИТТЯ — СІЧЕНЬ, 1971

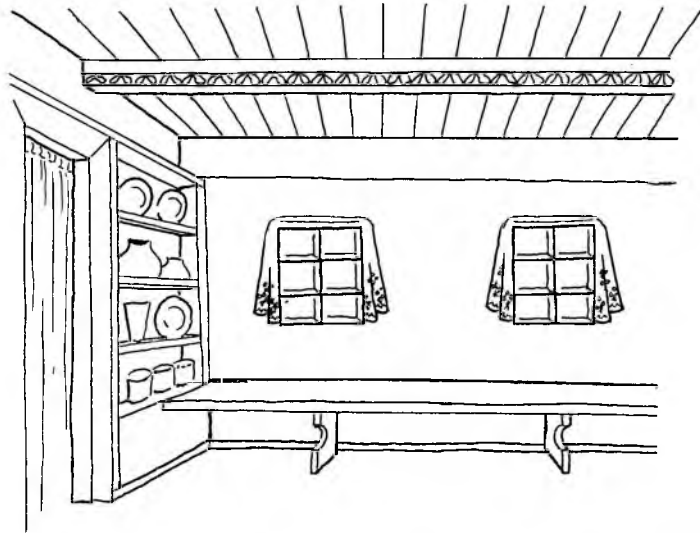
Українська ВИШИВКА

Вишивка в помешканні

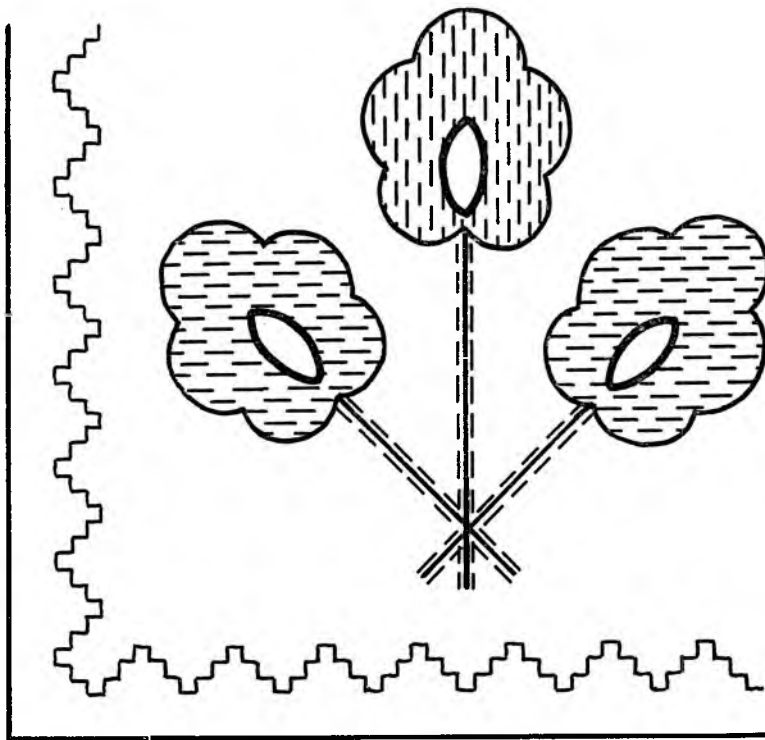
На таку тему пише тепер київська мисткиня Людмила Жоголь. В її огляді сучасного помешкання в журналі „Радянська жінка“ є також передбачена українська кімната. Це давня козацька світлиця із сволоком і лавами, що приміщені здовж стін.

Пишучи про завіски, вона рекомендує обводити вікна в цій світлиці — рушниками. Вона пише, що в центральній частині України користуються для того кралевецькими рушниками, на Полтавщині вишиваним настилуванням, а на Поділлі низзю або качалочками.

Ця думка може бути прийнята і в наших нових поселеннях. Як часто господиня хотіла б у своїй новій хаті виділити окрему українську кімнату! Чому не влаштувати її на лад козацької світлиці зі сволоком і мисником? А вишивані рушники затінуюватимуть вікна так, як того захочемо.

Вітальня в українському стилі. Проект мистк. Людмили Жоголь.
Ukrainian styled living-room

Взір до рушників, що прикрашують вікна
Curtains for the living-room are adorned with embroidery

Подаємо зразок вишивки для полтавського рушника.

Взір для рушника з Полтавщини

Край рушника обведений стебнівкою у формі зикзаку. На вузькому краю рушника приміщений взір. Це є три китички квітів, обведені стебнівкою і виповнені перетиканням. Вище їх уміщені дві китички, а ще вище одна. Коли хто хоче, може покидати поодинокі квіточки здовж краю.

Взір китички нарисований у природній величині. Його можна перенести на тонкий папір, а потім витягти контури і перенести на полотно при допомозі звичайного олівця.

Вся вишивка виконана нитками Д.М.Ц. червоним кольором ч. 321.

**Замовляйте
АЛЬБОМИ ВЗОРІВ
Українські
Народні Вишивки**

Видання СУА

Серія 3 і 4

Десять таблиць узорів

Ціна 2 дол. за 1 альбом

Замовляти в Централі СУА

OUR LIFE

MONTHLY, published by Ukrainian National Women's League of America

Vol. XXVIII.

JANUARY, 1971

No. 1

On the Threshold of 1971

The new year is an especially significant one for our organization, for this is the year of our XVI Convention, which will be held on May 21-23 at the UNA Resort 'Soyuzivka.'

This year will also be significant for still another reason, namely — the 100th anniversary of birth of the great Ukrainian poetess, Lesia Ukrainka. Preparations for the anniversary are under way in Ukraine, and in all Ukrainian communities throughout the Free World.

Lesia Ukrainka is not only a poetess of great literary stature, but an artist who united her creative vision with the fate of her native land. Her work had tremendous impact on the Ukrainian people's fight for liberation, and her poetry inspired an entire Ukrainian generation. Therefore, the 100th anniversary of her birth will be a memorable

celebration for Ukrainians everywhere.

The UNWLA is conscious of this great occasion and is dedicating its Convention to the great poetess. Branches named in her honor should hold special observances in this year.

Luckily, we have available to us almost all her works in fine editions. "Spirit of Flame," a publication of UNWLA and the "Selected Works," published in Canada, includes all the dramatic works of Lesia Ukrainka. We can select one or two of her works for close study at a symposium or in a panel discussion. In this way our members will become familiar with her works, understand her themes, appreciate the beauty of her poetic expression. In this way we can truly pay homage to Ukraine's greatest poetess.

Lesya Ukrainka

SETTINA

SEE, seven strings I pluck, string after string,
May my strings echo, resounding,
Through my dear land may they fly on swift wing.
And may be they'll find flying onward,
A kobza, turned loud to the concord
Of strings, to my songs' quiet soft murmuring.
And that kobza shall play, maybe, stronger and freer.
Than my own quiet-sounding strings,
And its notes, bold as they ring,
May find in the world a more sensitive ear;
Though that kobza be heard far around,
Yet never its music shall sound
More true than my own quiet strings, nor sincere.

From Selected Works, translated by
Vera Rich

PRE-SCHOOL EDUCATION

Since the turn of this century leaders in the field of educational theory have come to appreciate the value of pre-school education. In home-workshop centered societies children grew and learned alongside their elders — observing them at work and at play. Industrial, highly structured society makes such interaction impossible. These sociological changes make organized pre-school education a necessity, not a luxury.

Psychologists assure us that the time between ages 3 and 5 are crucial. Children, following their inborn curiosities, learn at an unbelievable speed and form most of the attitudes which will shape their later life.

Realizing this great need to give our children the best possible advantages at pre-school age, UNWLA has been setting up a network of cooperative nurseries. So far these have included mostly children who speak Ukrainian as their first language. Now programs and materials have been developed to make this service available to children who speak English as their first language. Nurseries have been organized which will introduce children to Ukrainian culture and language at an age when learning is most easily accepted and in ways that make that learning most attractive. It is hoped that these nurseries will build in our children an identification with Ukrainian culture and community that will survive throughout the lifetime of each child, and enrich it immeasurably. **MZO**

**A leader does not walk behind
with a whip, but is out in front
with a banner.**

НАШЕ ЖИТТЯ — СІЧЕНЬ, 1971

Anastasia Volker Receives Award

DETROIT, Mich. — Mrs. Anastasia Volker, one of the most prominent and dedicated Ukrainian women leaders, added yet another award to her long list of accolades when she was chosen "Ukrainian of the Year" by the Ukrainian Graduates of Detroit-Windsor at the club's annual dinner-dance Saturday, October 17th.

Active in UNWLA

Mrs. Volker, who only two years ago was the recipient of the coveted "Woman of Conscience" award from the National Council of Women of the United States and took part in many community projects of local and national scope.

Born in Western Ukraine, she

At National Council of Women Annual Luncheon

Mrs. R. Peter Straus, second from right, at NCW-US annual luncheon held in New York City on October 27, at which she was named 1970 Woman of Conscience for her outstanding contribution to community service. She initiated the Call for Action program over radio station WMCA in New York City which helped slum dwellers get action on heat, water and sanitation complaints. Mrs. Straus has extended the program to 22 other cities and plans to start it in 20 more. She urged that serious volunteer work be established as a recognized job category — the professional volunteer.

Shown with Mrs. Straus are (second from left) Mrs. Stefania Pushkar, UNWLA President and NCW-US Migration Chairman; next to her Mrs. Janet Bencal, UNWLA N. Y. Regional Council Public Relations Chairman, and on the right, Mrs. Mary Dushnyck, UNWLA Public Relations Chairman.

came to this country with her parents at the age of seven. She obtained her higher education at Caton Business College in Minneapolis and at Chicago's Northwestern University

In addition to her involvement in Ukrainian community life, Mrs. Volker has been active in scores of American women's civic and educational organizations.

The Graduates Club award is presented each year to an outstanding person, chosen from among many candidates by a special panel of judges. The candidates are "sponsored" by one of more club members. The judges are selected from outside the club. This year the panel included: Roger E. Davis, General Counsel and Secretary of S. S. Kresge Co.; Daniel C. Larkin, President and Chairman of the Board, the Crest Manufacturing Co.; Mrs. Grace F. Sealia, Director of Bernard Hair Stylists. Serving as the award committee chairman was Peter Gurski.

The Club's banquet, held at the Dearborn Country Club, saw also presentation of scholarships to Ukrainian students. Walter Kizel, chairman of the scholarship committee, announced the following winners: Ann Mary Baksa, Lilly Natalie Gachowski, Maria Kudryk, Alla Milko, Adriana Muszynskyj, Sophie Kopchak, and Eugene Metulsky.

The evening's principal guest speaker was Mrs. Helen Hnatyshyn, president of the National Council of Women in Canada and wife of the late Senator John Hnatyshyn. In calling for greater involvement in Ukrainian community life, Mrs. Hnatyshyn listed ten specific projects worthy of our commitment and pursuit.

("Svoboda")

A leader sees things through the eyes of his followers. A leader puts himself in their shoes, and helps them make their dreams come true.

Mrs. Anastasia Volker, UNWLA Vice-President

CONVENTION COMMITTEE NEWS

The Convention Committee under the direction of Mrs. Irene Kindrachuk in Newark has begun preparations for the UNWLA Convention which will be held on May 21-23, 1971, at the UNA Resort "Soyuzivka," in the Catskill Mts. A large turnout is expected.

The Convention Book should present an overview of the work of each UNWLA Regional Council and Branch for the past three years. We, therefore, urge all Branches to prepare material and photographs for publication, and to reserve printing space. It would also be desirable if each Branch would get some ads for the Convention Book.

In addition to the reports of the Executive Board, the Convention program will also include panel discussions. An entertainment program for the membership is also planned. It will include a fashion show, an exhibit of the entries in the First Competition of Easter Eggs and Ceramics and a dance.

For young mothers attending the Convention with children, special nursery school classes will be set up for the youngsters.

UNWLA Branch 32 in Newark, N. J. arranged a Bazaar in November 1970. Looking over some items to be sold are Mesdames Michalina Tworischuk, President and Theresa Didyk, Chairlady of of the bazaar.

BAZAAR OF UNWLA BRANCH 32 IN NEWARK, N.J.

Branch No. 32 of Newark and Irvington, N. J. held their first "Holiday Bazaar" at the Ukrainian Sitch Home on Sunday, November 15, 1970.

On that cold, damp, rainy morning, our spirits already diminished by the bad weather, some members arrived early to set up the articles for display. The doors were not to be opened to the public until ten o'clock. By nine o'clock, people were coming in to see our display. All day the hall was filled with activity like an open market place. People asked questions and showed a great interest in our Ukrainian ceramics, pysanky, Ukrainian children's story books written in English. We had dolls dressed in authentic Ukrainian costumes, made by one member with detailed work, which were sold out completely. Believe it or not, back issues of "OUR LIFE" were bought up as though they were on the best seller list. We could have used more. Paintings donated by one of our talented members didn't last long either. Home baked cakes, doughnuts

were also popular, decorative balls, blue, silver and gold glitter bells to hang on the tree, decorative candles to adorn the table on Christmas Eve and many other articles too numerous to mention sold like hot cakes.

As the bazaar came to an end, we realized that our affair was successful not only financially, but that we had contributed to the preservation of our great Ukrainian heritage and beautiful culture.

Olga Maselko, Secretary

UKRAINIAN PRESS BALL

All our Regional Councils have already sent in the names of their candidates for "Miss Ukrainian Press" who will be selected by a panel of judges to reign over the Ukrainian Press Ball, to be held in Philadelphia on January 30, 1971. Our magazine will be represented by seven young girls: Sonia Nazarkevych of New York, Marijka Mandrusiak of Newark, Chrystyna Kyj of Chester, Pa., Myrosia Mudrak of Cleveland, Marta Perejma of Buffalo, Marusia Sysak of Detroit, and Diana Shandra of Chicago.

MUSEUMS COUNCIL LISTS UKRAINIAN INSTITUTE

The Ukrainian Institute of America is included for the first time in the pamphlet prepared by the Museums Council of New York City for 1970-71.

The information on the Institute is given as follows:

Ukrainian Institute of America, also known as the Augustus van Horne Stuyvesant Mansion. This historic house, built in French Gothic style, was designed by Stanford White. It now contains the Ukrainian Folk Art Museum, with exhibits devoted to the life of Americans of Ukrainian descent and Ukrainian history. Displays feature historical objects, folk costumes, weaving, tapestries, ceramics, pysanky — Ukrainian Easter eggs and other regional handicrafts. Also the William Dzus Memorial Room, honoring the founder of the Ukrainian Institute; a permanent collection of Ukrainian paintings; collection of the Gritchenko Foundation; library. Classes, conferences, concerts.

UKRAINIAN RECIPES

The following is a recipe for "Chrusty" from Natalia Kosticka's booklet "Pastries," which was published in the Ukrainian language in 1969.

Chrusty

Dough:

½ lb. flour
2 tbsps. butter
2 egg yolks
1 tbsp. cream
1 tbsp. rum
1 tsp. baking powder

For Frying:

1 lb. fat
4 tbsps. confectioner's sugar

Cut butter into flour. Add rest of ingredients and knead well. Roll out dough to ¼ in. thickness and cut into strips 5" x 3". Slit each strip of dough in the middle, and thread one end of dough through slit. Prick dough ends with fork. Drop into hot fat and fry on both sides until lightly browned. Drain on paper towels and sprinkle with confectioner's sugar.

Serve with tea.

НАШЕ ЖИТТЯ — СІЧЕНЬ, 1971

РОЧЕСТЕР, Н. Й.

(Докінчення зі ст. 20)

входить у завдання репортажу, що фіксує загальне враження, не намагаючись робити аналізи почутого. Враження ж дуже приємне — від чітко зарисованих персонажів, від майстерно пов'язаних між собою колізій і... від елегантно постаті авторки, що так невимушено тримається на трибуні, розмовляє із своїми слухачами, наче десь в інтимному колі, за чашкою кави.

Ми певні, що кожен, хто чув виступ Лесі Лисак, радо прийде на її наступні літературні виступи й відчує повторну естетичну насолоду.

Пишучи про вдалу імпрезу, не можемо не згадати виступу на ній молодій співачки Галини Сохань, що під фортепіанний супровід п-ни Яри Семанюк відспівала кілька пісень у різних мовах, зібравши рясні оплески присутніх.

Заслуговує на увагу також виступ співочого тріо в складі членок Відділу пп. Стефи Павлович, Павлини Климово й Анни Білоус, при акомпаньяменті п-ні Анни Сорохтей. У гарних національних строях це миле тріо виконувало народні пісні Гуцульщини і, здавалося, що ти сидиш не в клубному приміщенні в Америці, а десь у залі Просвіти на Україні, всім серцем сприймаючи рідні пісенні мелодії.

Вступне слово на вечорі виголосила голова Відділу п-ні Оксана Кулик, а проводила вечором культ.-освітня референтка п-ні Люба Шмігель. Після вечора присутнім було запропоновано чай.

З подякою промові Відділу, висловлюємо бажання, щоб подібні цікаві й змістовні вечори відбувалися, в міру можливості, частіше.

А. Галан

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ, ПА.

День Подяки 48 Відділу СУА

Наш Відділ щороку відзначає День Подяки святочним обідом, в якому беруть участь членки, їх родини і запрошені гості. Цього року це відбулося 15. листопада. У просторій залі Нар. Дому на Найставні присутні засіли коло гарно прибраних столів. Свято відкрила п-ні Марія Баб'як, голова Відділу. Зазначила, що це вже 21-ий раз сходимося, щоб подякувати Господеві за добробут у цій країні. Передала провід Вечора п-ні Іванні Пенкальській, заступниці.

Слудувала невелика програма, про-

На Вечорі Бойківщини в Дітройті співав квінтет у стилевих народніх строях із Турчанщини
Evening on the theme of Boyko region rendered songs by quintet in native costumes

ведена силами дітей наших членок. Матері підготували їх до виступу.

Іван Міджак виголосив вірш „День Подяки“, Дарія Кравченко — вірш „Листопад“, Дарія Містерман, Віра Стефанів і Маруся Прядка — вірш „Травнем усміхнувся листопад“. Співоче тріо Оля Максим'юк, Ніля Онуферко і Галина Петрович відспівало „Я сьогодні від вас від'їжджаю“ і „Чотири рожі“. Оля Максим'юк відіграла на скрипці в'язанку українських мелодій.

Коли о. парох В. Головінський провів молитву, членки Відділу подали смачний обід із традиційним індином. По обіді промовили наші гості. П-ні Лідія Бурачинська, містоголова Централі, розказала про допомогові акції, що їх провів Союз Українок Америки в 1970. П-ні Марія Євсевська, містоголова Окр. Ради СУА, висловила признання матерям Відділу, що дбають про знання рідної мови у дітвори і так гарно приготували її до виступу. О. парох В. Головінський у своїй промові підкреслив заслуги Відділу при розбудові парохії Христа Царя на Найставні.

На тому закінчилось це родинне свято. Пані товстмастер подякувала 43 і 44 Відділам СУА, що вислали своїх представниць і Управі Народнього Дому, що не забула про День Подяки.

Присутня

ДІТРОЙТ, МИШ.

Бойківський Вечір 56 Відділу СУА

Вже кілька років СУА несе подих української землі в чужу далеку країну, де туга за рідним краєм втілилася в розгорнуту громадську, культурну, політичну й харитативну пра-

цю для добра нашої Батьківщини й української громади на еміграції.

Окремі Відділи СУА взяли на себе складне завдання — оживити у виставках і на сцені якусь частину України, присвячуючи їй спеціально мистецьки опрацьований Вечір. І так 22. листопада 1970 р. прийшла до нас Бойківщина. Не зважаючи на те, що його було організувати чи не найтяжче, бо матеріалів про Бойківщину дуже мало — Бойківський Вечір був найкращим з усіх. Організатори під керівництвом п-ні Дарії Бойчук, голови Відділу, правильно підійшли до справи: про Бойківщину говорили бойки, вони ж були дорадниками до танків, пісень, одягу, виставки — все мало запашний кольорит Бойківщини. І власне — це було чудово! Приємно вражаючий контраст до Київського Вечора, на якому ми не почули взагалі мови Київщини.

Вечір відкрила пані голова, сказавши теплими словами про його ціль і завдання. На доповідача запрошено бойка проф. Олександра Бережницького, редактора кварталника „Літопис Бойківщини“ з Бофало, що в цікавій, глибоко продуманій, добре опрацьованій доповіді змалював нам Бойківщину, почавши її словами коломийки:

Загоріла полонина —
Ні вогня, ні грани.
Та за вами гори-вершки,
Серденько ми в'яне.

Використавши наукові праці, оповідач дав широку картину території, історичних переходів, побуту і фольклору цього нашого талановитого племені. „Тепер там усе змінилось. Частина зах. Бойківщини, що опини-

ПЕРЕДПЛАТА „УКР. ІСТОРИКА“

Журнал „Укр. Історик“ є поважним вкладом в українську науку. На його сторінках вміщують свої праці старші наші вчені, а й знаходять місце наші молоді дослідники. Його річна передплата виносить 8 дол.

Першим нашим Відділом, що передплатив цей журнал — є 70 Відділ США в Пассейку, Н. Дж. Переглянувши поодинокі числа, дарує їх до місцевої бібліотеки.

ТРЕТІЙ ЛІТ. КОНКУРС ІМ. ІВАНА ФРАНКА

Дня 5. грудня 1970 р. відбулась вродиста роздача нагород 3. Літ. Конкурсу ім. Івана Франка у Шикаго. З радістю відзначаємо, що замітне місце між нагородженими зайняли наші письменниці. І так друга нагорода Конкурсу припала Улянї Любавич за її збірку оповідань „Розкажу вам про Казахстан“ (800 дол.), а одна з обох третіх нагород поетесі Мірі Гармаш (400 дол.). Між відзначеними творами згадали збірку поезій Галі Мазуренко „Ключі“. У Жюрі Конкурсу працювали представниці літературного й журналістичного світу — мгр. Марія Гарасевич і ред. Стефанія Бубнюк.

лася під Польщею, стоїть пустирем, бо все населення виселено, а села знищено“.

Художньою частиною Вечора керувала бойкиня Стефанія Дуб, вих. референтка 56 Відділу США, зодягнена у стрій молодіці в його скромній, але чарівній красі. Коли додати до цього бойківську закрутку її мови, то це творило хороший образ, додаючи Вечорові особливий кольоритності.

Квінтет „Підгірянки“ під керівництвом і при супроводі п-ні С. Колодницької, в склад якого ввійшли пп. С. Дуб, К. Пастух, С. Петрашук, О. Федак і О. Федчишин, виконали пісні „Ой, не зникли золоті терни“, муз. Колісниченка, і народні пісні „Чого соловей смутен, не весел“ та „Ой, на бойки, пане брате“ — коломийки. Квінтет був зорганізований спеціально для цього Вечора і треба відзначити, що співав дуже гарно, віддаючи звучання пісні, як її співали молодіці на Батьківщині.

Окрасою Вечора була балетна студія Мотрі Макар „Барвінок“. Виступала лиш старша група в складі: М. Король, Д. Крива, Г. Коваленко, Х. Климичин, Д. Макар, Н. Місьонг, Д.

Пастух, К. Петруша, В. Петруша, О. Сливка. Вона виконала танки „Ой, летіли гусоньки“, „Іванку, Іванку“, „Тропотянка“. Тріо (М. Макар, Д. Макар, Г. Куций) виконали танок „Бойківчанка“, а сама балетмайстер М. Макар чарівно затанцювала „Ой, Марічко, чи-чи-ри“ і жартівливий танок „Мій Андрійку“. Всі танки створила сама Мотря Макар, кладучи в основу народні танки Бойківщини, а пісні взяла за музичний супровід. У цьому власне полягає цінність її творчості. М. Макар не наслідує і не копіює, а творить свої танки, не відриваючись від народньої основи. Естетичність, граціозність, чарівність та ніжність її танку полонили глядача, викликаючи бурхливі оплески.

Надзвичайно цікавим моментом Вечора були картини з бойківського життя. Взяті вони із збірки карток мистця Едварда Козака, що має назву „Село“. Побільшив ці картини приблизно до величини людського росту мистець Ярема Козак дуже майстерно, а пояснення до них написав сам Е. Козак із притаманним для нього гумором. Глибоку пошану викликає він до себе своєю готовістю служити громаді кожнотчасно. Пояснення відчитала п-ні С. Дуб. Картини називалися „До протоколу“, „Коломийки“, „Перед Свят-Вечором“.

Уривок із бойківських оповідань Софії Парфанович „Загоріла полонина“, в якому вона поетично описала красу цього краю, прочитала п-ні Г. Барник під фортепіановий супровід п-ні С. Колодницької.

Закрила Вечір п-ні Д. Бойчук, дякуючи всім, хто причинився до його успіху.

Окремєю частиною імпрези була виставка. На ній можна було побачити оригінальні експонати, надіслані тепер із Бойківщини. Тканини з села Верхня, пов. Калуш та з с. Велдіж, пов. Долина. Вишивки з Дрогобиччини, Турчанщини, Самбірщини. Було багато світлин із краєвидів і церков Бойківщини, ляльки в народніх строях Самбірщини і Долинщини роботи п-ні С. Дуб, гердани з пацьорок роти п-ні Я. Сени й інше. Виставка, хоч не була дуже велика, але цікава і дійсно віддзеркалювала тільки ту частину України, яку показувала.

Для цієї імпрези 56 Відділ пошив 16 бойківських строїв — 15 жіночих і 1 чоловічий — для балету і квінтету, базуючись на фотознімках із показу народнього вбрання у Львові перед війною та на альбомі малярки Олени

Кульчицької. Вечір був цікавий, багатогранний, кольоритний. Він виконав своє завдання і лишив незабутнє враження.

А тепер 56 Відділ бере на себе завдання — влаштувати Лемківський Вечір, із черги вже третій. Бажаємо йому ще більшого успіху і складаємо подяку за кольосальну працю і щире серце, яке вони вложили, щоб Бойківщина зашуміла й загомоніла нам на чужині.

Марія Гарасевич

БАЛТИМОР, МД.

Ювілейна зустріч із проф. Волод. Кубійовичем

У неділю, 27. вересня 1970 р., відбулася в нас давно очікувана зустріч із заслуженим для цілої української громади проф. Володимиром Кубійовичем. Якраз у цьому році припав його подвійний ювілей, а саме 70-ліття з дня народження і 50-ліття його наукової діяльності.

Громадський Комітет для вшанування достойного Ювілята очолила голова нашого Відділу мгр. Лідія Лемішка. Зустріч із Ювілятом відбулася в домі Інтернаціонального Центру ІВКА, при гарно накритих столах; ролю господинь виконували членки США при бадьорій співпраці пластунок-юначок.

Урочисту цю Зустріч відкрила теплими словами пані голова, підкреслюючи заслуги проф. Кубійовича для української громади в цілому, а особливо для української науки. Далі покликано до голосу ред. Осипа Зінкевича, що проводив дальшою частиною вечора.

Молитву відчитали спільно о. протоерей В. Булавка та о. проф. Є. Весоловський і зібрана громада засіла до перекуски. З привітаними для Ювілята і для прибулого з ним д-ра Атанаса Фіголя виступили представники українських організацій Балтимору.

Головну доповідь про проф. В. Кубійовича, як українського географа, виголосив проф. П. Оришкевич із Вашингтону; д-р Ярослав Шав'як представив присутнім (за його висловом) три профілі проф. Кубійовича: „історичний, сучасний і майбутній“. Д-р Атанас Фіголь дуже цікаво поінформував присутніх про великі труднощі, які приходиться поборювати видавцям Енциклопедії Українознавства й про потребу підтримки всього українського суспільства. Проф. Кубійович говорив у дуже доступній формі про різні етапи свого життя і захопив

присутніх своєю натуральною безпосередністю.

Святочну зустріч закінчено молитвою „Боже Великий, Творче Всесильний“, яку відспівали всі присутні.

Пресова референтка

ДІТРОЙТ, МИШ.

Підсумки праці 63 Відділу СУА

Останньою імпрезою в діловому році були Вишивані Вечерниці, що відбулися в листопаді. Прихід у сумі 1,200 дол., що зложили спонзори, передано о. Ігуменові І. Лотоцькому, ЧСВВ, на потреби Укр. Вищої Школи. Ця розвагова імпреза пройшла в надзвичайно милій і товариській атмосфері, та звінчалась моральним і матеріальним успіхом. Велика присутність молоді вирізнялася між публікою, а вишивані сукні молодих пань підкреслювали значення цього вечора. Усі вишивані сукні були відмічені китичками квітів. Парохію нашу презентували Отці Василіяни — о. Ігумен І. Лотоцький, о. С. Фединяк, о. Д. Височанський, о. Б. Панчук, а їхня присутність надавала імпрезі належної поваги, як також підкреслювала дійсну гармонійну співпрацю між духовенством і громадою Дітройту. Відчувалося відсутність щирого українського патріота о. Ю. Жидана, ЧСВВ, що через важку недугу не міг прибути на імпрезу. Проте, членки пам'ятали про о. Жидана й передали йому вишиваний котільйон із побажаннями скорого видужання. Рівнож на цей вечір загостила до нас б. радна м. Дітройту — п-на Маруся Бек.

До витворення милої атмосфери цього вечора чимало причинився справний аранжер п. Ярослав Дужий, розважаючи публіку цілу ніч. Щире спасибі пп. Яремі Цісарчукові й Ярославу Дужому за те, що протягом імпрези час до часу упрямлювали вечір своїм гармонійним дуєтом.

Підсумувавши працю нашого Відділу, з приємністю можна ствердити, що то був „урожайний діловий рік“, а за успіх „добрих жнив“ належить особлива подяка слідуючим паням: Я. Казанівській, голові; О. Федішин, заступниці; Т. Стельмах, почесній голові; О. Лончині, касирці і референткам — проф. Л. Боднарук, культурно-освітній; В. Галаженко, організаційній; Н. Блажкевич, господарській; Н. Горпинюк, членці Управи.

Ірина Захарків
пресова референтка

НЮ ЙОРК, Н. Й.

Виставки 64 Відділу СУА

Дня 27. вересня 1970 р. була відкрита **IV. Виставка Творчості Молоді**, влаштована заходом нашої Виховної Референтури.

Виставку відкрила, вітаючи учасників та гостей, п-ні М. Савчак, голова Відділу. Вона подякувала дітям за їхнє зацікавлення та вклад праці і запевнила їх, що влаштування Виставки Молоді лежить нам найбільше на серці, та що ми і на будуче будемо старатися їх організувати.

З черги вітав молодих учасників маестро Богдан Титла. Вітав він їх з їхніми успіхами, але теж перестерігав перед копіюванням. Переконалий у невечірних можливостях молоді уяви він просив їх творити власні речі самостійним вкладом праці. Запевнив молодь, що громадянство не стоїть осторонь до їх зацікавлення, а придивляється та цікавиться, що вони творять та чим цікавляться.

На цьогорічній виставці було в більшості заступлене малярство, а також кераміка, вишивка й писанка.

Виставка тривала від 27. вересня до 11. жовтня 1970 р.

XIV. Мистецька Виставка Жіночої Творчості, влаштована заходом нашого Відділу була відкрита 18. жовтня 1970 р.

У цьогорічній Виставці брало участь 26 мисткинь і виставлено 51 картин.

У підготовці помагав сугестіями й особисто при розвішуванні картин маестро Юліян Колесар, за що йому на цьому місці ще раз щира подяка.

Виставка тривала до 31. жовтня і того ж дня відбулося теж її обговорення при численній участі гостей та членок Відділу.

Відкривши сходини та привітавши присутніх голова п-ні Марія Савчак передала голос п-ні Славі Геруляк. Мисткиня перевела обговорення дуже цікаво, бо спершу обзнайомила слухачів із способом, технікою та всіми станами — поки образ остаточно стає закінченим твором. Від рисунку до цілковитого закінчення картини фарбами, що дало можливість краще зрозуміти обговорення та взяти в ньому живішу участь. Порівнюючи цьогорічну Виставку Жіночої Творчості з виставками минулих років, мисткиня підкреслила вищий її рівень.

Ірина Волосенко
пресова референтка

Молода малярка Тетяна Тамарська-Баюк виставила акварелі
(Гл. допис на ст. 32)
Painter Olena Tamarska-Bajuk with her landscapes

ЛОРЕЙН, ОГАЙО

Загальні Збори 69 Відділу СУА ім. Наталії Кобринської

Дата: 15. листопада 1970 р.

Збори відкрила голова п-ні Оксана Пакуш молитвою.

Президія: п-ні Стефанія Лучковська — голова, п-ні Марія Нестеренко — секретар, п-ні Ірина Балюх — член.

Протокол попередніх Зборів прочитала п-ні Марія Дейчаківська.

Звіти Управи зложили пані: О. Пакуш — голова, М. Зубаль — секретар, М. Крайчик — фін. референтка, Д. Микита — реф. суспільної опіки.

Діяльність Відділу:

а) Організаційна: Відділ нараховує 38 членок, прибула одна, вибуло дві. Відбулося 5 ширших сходин і 9 засідань Управи.

б) Культ.-освітня й імпрезова: На Новий Рік Відділ улаштував Малачин Вечір, у якому членки прослухали добре награну тасьму з нагоди Різвняних Свят Студ. Громадою в Колумбус. Оглядали фільм, що його накрутила п-ні Т. Сілецька під час нашого Гуцульського Вечора. Прослухали два реферати „Великодній Четвер“ і „Великодня Гойдалка“. Дві наші членки протемонстрували писання писанок для „Менс Клуб“ і двічі для ІВКА. П-ні Т. Сілецька відчитала „Роман Шухевич“ Б. Кравцева, а п-ні М. Нестеренко описала бенкет і програму Дня Союзянки в Клівленді, спившись докладніше на промові голови Централі, п-ні С. Пушкар. Мистецьку виставку вишивок, кераміки і гуцульської різьби влаштовано під

Молода малярка Оксана Теодорович виставила емалії своєї роботи
Painter Oksana Teodorovych
 producing enamel works

час „Кавні Феєр“. П-ні Марія Пашин є інструкторкою і провідницею нашої танцювальної групи. Ця група в українських стилевих строях виступала в Колюмбусі й брала участь у Міжнародному Фестивалі в поході, впродовж трьох днів і виступила в телевізійній програмі. В той час нашою принцесою була п-на Наталія Еванс. Під час Фестивалу ФКУ танцювальна група виступала і на конвенції, що її влаштував „Лейк Ірі Джем Сосаєті“ у Велінтоні, а в Дні Союзянки в Клівленді відтанцювали два танці.

в) Сусп. опіки: Пп. М. Крайчик і К. Гончарик відвідують наших хворих членок і в міру потреби допомагають матеріально. В січні розділено гроші з Коляди для залишенців в Європі, до Сарселю, Франції, старцям і хворим по шпиталях у Німеччині. Для потерпілих від повені вислано 8 посилок. Ішла допомога пачками з одягом та грішми до Німеччини, Польщі й хворому вчителю в Югославії. До сиротинця в Бразилії, крім грошей, вислано 105 ф. одягу (7 пачок). Пожвавили працю висилкою 689 ф. одягу (29 пачок) для потерпілих від землетрусу в Югославії. Також улаштовано збірку грошей на ту ціль, яка дала 50 дол. Референтуру очолює п-ні Д. Микита.

г) Господарська: п-ні Д. Сілецька під час сходін подає перекуску. Під час З'їзду ФКУ наш Відділ приготував перекуску для учасників З'їзду і під час Фестивалу ФКУ наші членки помагали в буфеті. На вечірку для молоді, по рефераті, який улаштував Відділ УККА, наші членки влаштували буфет.

г) Фінансва: Приходи 588.92 дол., розходи 873.01 дол.

Контр. Комісія признала, що книги ведені в порядку і поставила внесок на уділення абсолюторії уступаючій Управі. Внесок прийнято односторонно.

До нової Управи ввійшли пані: Оксана Пакуш — голова, Марія Дейчаківська і Марія Лесюк — заступниці, Марія Зубаль — секретар, Марія Крайчик — фінансова. Референтками стали пані: Таня Сілецька — культосвітня, Катруся Шуя — організаційна, Дарія Микита — сусп. опіки, Дана Сілецька і Павлина Черкас — господарські, Марія Нестеренко — пресова, Марія Івасишин — бібліотекар.

Контр. Комісія: пп. Стефанія Лучковська, Дора Тритяк і Кароліна Гончарик.

Гимном США закінчено Збори.

Марія Нестеренко

ШИКАГО, ІЛЛ.

Виставка трьох мисткинь

Заходом 74 Відділу США відбулася в днях 16.—18. жовтня 1970 р. малярська виставка образів у гарнім приміщенні т-ва „Леви“. Дня 16. жовтня голова Відділу п-ні Олена Турула відкрила виставку і привітала присутніх мисткинь Оксану Теодорович і Тетяну Тамарську-Баюк, що живуть у Шикаго.

Оксана Теодорович — молода мисткиня, закінчила студії в Шикагівському університеті та Шикагівському інституті мистецтва. Мала досі власну виставку емалій та брала участь в українських і американських виставках. Вона презентувала свої нові праці: 11 емалій, 3 мозаїки й одну акварелю. Глядачі були захоплені грою красок та прецизією виконання емалій, з яких „Дно моря“ та „Вертеп“ притягали найбільше уваги.

Тетяна Тамарська-Баюк студіювала мистецтво, зокрема акварелю, в місті Сан Павльо, Бразилія, де перебувала 11 років. Кілька років тому переїхала до ЗСА. Вона є членом „Ріджен Арт Ліг“ в Шикаго, брала участь в американських виставках та одержала нагороди за дві картини: „Кораблі“ й „Вид Шикага“. Мисткиня презентувала на цій виставці 23 образи-акварелі, більшість із тематикою тропічної Бразилії, краєвиди пальм і голубого неба. Найбільш уваги притягав однак „Зимовий краєвид“ із сірими кольорами та рожевим відблиском сонця, а також її „Портрет“.

Образи Зої Лісовської в Шикаго

були виставлені вперше. Їх долучено до давніше запланованої виставки двох місцевих мисткинь на пропозицію 64 Відділу США, що влаштував виставку образів Зої Лісовської весною в Нью Йорку. Мисткиня доповнила збірку образів, що їх перебрано від 64 Відділу ще свіжими образами, які прислала прямо з Женеви, Швейцарія, де вона проживає. Вісімнадцять образів Зої Лісовської — гвашів вистачає, щоб дати змогу шикагівській громаді зацікавитися з цією дуже цікавою нашою мисткинею. Її живий кольорит, домінуючі жовті та сині краски давали її творам зовсім відмінний характер. Гуцульська тематика дуже підхожа жовтому кольоритові мисткині й її дві картини „Грялки“ і „Вдягання молодого“ звертали на себе увагу глядачів. Дуже оригінальні теж „Мадонна І“ і „Мадонна ІІ“ та жіночі постаті „Дзвінка“ й „Аня“.

Українська шикагівська громада назагал цікавиться та любить своїх мистців і численно відвідала виставку. Голова Відділу з обома мисткинями Оксаною Теодорович і Тетяною Баюк вложили багато праці, щоб гарно розмістити образи. Членки Відділу подбали про смачні торти, солодке й каву.

(Докінчення на обгортці)

Із виставки 98 Відділу США, влаштованої в одній із бібліотек у Філадельфії, Па.

UNWLA Branch 98 arranged an exhibit of folk art in one Philadelphia's libraries

ПО ДОРОЗІ В КАЗКУ

(Докінчення зі стор. 13)

почку“ ставили ми кілька разів у Філадельфії, а також їздили до Джерзі Ситі, Трентону, Елізабету, Ньюарку, Нью Йорку і Вашингтону. Маємо в репертуарі нову п'єску З. Чайковського „Пригоди Непосидюшка“, що її поставили раз у Філадельфії і яку діти теж позитивно сприйняли. Однак в цій п'єсці прийдеться нам виправити ще деякі технічні недоліки.

І от, коли недавно тому ми знов стали перед питанням — з чим іти далі до дітей, відгукнувся відомий письменник дитячої літератури Леонід Полтава. Він не тільки приобіцяв нам свою співпрацю, але й закріпив у нас бажання працювати далі. Це нам дало доказ, що коли є добра воля й охота до праці, то якість розв'язка все знайдеться. І коли ми зможемо поставити ще тільки одну п'єсу, що зробить приємність і пренесе користь дітям, то цим ми сповнімо наше завдання і оправдаємо існування нашого театру.

Дарія Шуст
голова Лялькового Театру

ШИКАГО, ІЛЛ.

(Докінчення зі стор. 32)

В своїй річній програмі 74 Відділ передбачує участь у карнавалі церкви св. Йосифа, на заході міста Шикаго, на великій церковній площі. Карнавал притягає дуже багато публіки, як української, так американської. Відділ провадить на цьому карнавалі кіоск з українськими виробами народного мистецтва. Членки приготують колекцію ялябок у народніх строях, добирають кераміку та вишивані речі. Прихід із льотерії речей призначений на будову нової церкви, як і весь дохід із карнавалу.

Міра Мащурак, секретарка

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ, ПА.

Виставка народного мистецтва

Заходом 98 Відділу США відбулася тут у міській бібліотеці при Велш Ровд і Рузвелт Булевард виставка укр. нар. мистецтва. Це вже друга з черги така виставка на терені Філадельфії, влаштована нашим Відділом.

Відкриття виставки відбулося дня 9. жовтня 1970 р. при великому зацікавленні українських і американських гостей.

Підготовлена членками 98 Відділу під проводом п-ні Олі Федорук, виставка охоплювала вишивки, килими,

кераміку, писанки, дереворізьби та книжки з ділянки українського народного мистецтва.

Обширна стаття про згадану виставку була поміщена в місцевій англомовній газеті.

Відділ планує на будуче влаштувати більше таких виставок по американських бібліотеках і університетах, щоб ближче запізнати чужі круги з українським народнім мистецтвом.

З. Погорило

БІБЛІОГРАФІЯ ЖІНОЧОЇ ТВОРЧОСТІ ЗА 1969 РІК

Поезії

Ліна Костенко: „Поезії“, Балтимор, Париж, Торонто, В-во „Смолюски“, 1919 р., 357 ст., 3.75 дол.

Ганна Черінь: „Вагонетки“, поезії, Шикаго, Нью Йорк, накладом авторки, 70 стор. 1.50 і 2.00 дол.

Галя Мазуренко: „Ключі“, Вибране. „Світання“, Лондон, 1969, 64 ст.

Лариса Мурович: „Піонери святої Землі“, поезії, Торонто, „Світання“, 1969 р.

Патриція Килина: „Рожеві міста“, поезії, Мюнхен, 1969 р.

Проза

Докія Гуменна: „Чотири сонця“, оповідання і нариси. Нью Йорк, „Слово“, 1969 р.

Зоя Когут: „Культурні арабески“, поезія і проза. Мельбурн, „Просвіта“, 1969 р., 122 ст.

Уляна Любович: „Розкажу Вам про Казахстан“, нариси з пережитого. — Вінніпег, „Новий Шлях“, 1969 р. 189 стор. 4.00 дол.

Софія Наумович: „Королева“ Мельбурн (Австралія), „Ластівка“, 1969 р., 60 стор., 1.00 дол.

Марія Остромира: „У досвітну годину“, повість, Буенос Айрес, В-во Ю. Середяк, 1969 р. 263 ст.

Ярослава Острук: „Те, що роз'єднує“, повість, Буенос Айрес, В-во Ю. Середяк, 1969 р., 258 ст.

Софія Парфанович: „Люди і тварини“, оповідання і нариси, Нью Йорк, НТШ, 1969 р., 242 ст. 4.50 дол.

Дарія Ярославська: „Острів Ді-Пі“, роман. Друга частина трилогії „Повінь“, Торонто, „Добра Книжка“, 1969 р. 320 ст. 4.00 дол.

Наука, публіцистика й ін.

Таїса Богданська збрала й упорядкувала „Фортепіянові твори укр. композиторів для молоді“, Нью Йорк, В-во ім. З. Лиська, 1969 р., 141 ст. 5.00 дол.

Р. Бучацька-Бровар збрала і зредагувала: „Наша пісня“, 41 українських пісень на голос, фортепія, гітару й органи. Гері, вид. авт. 1969 р. 42 ст., 2.75 дол.

Ольга Войценко: „Літопис українського життя в Канаді“, том IV (1930-1939), Вінніпег, 1969 р. „Тризуб“, 475 ст.

Марія Дейко: „Рідне слово“ (підручник), Австралія-Англія, В-во Рідна Мова, 1969 р.

Ірина Книш: „Напередодні 500-річчя кривавого народобивства“ (про Марту Борецьку). Відбитка з „Нов. Шл.“, 1969 р.

Н. Л. Когуська: „Перед брамою“, нарис історії Інституту св. Володимира. Торонто-Вінніпег, 1969 р. 126 ст.

Наталія Костецька: „Куховарські приписи“, Філадельфія, США, 1969 р., 93 ст., 2.50 дол.

Наталія Полонська-Василенко: „Видавні жінки України“, Вінніпег-Мюнхен, СУК, 1969 р., 160 ст., 6.00 дол.

Дарія Ребет: „Пряшівщина на перехресних шляхах“, відбитка з „Сучасність“, ч. 8, Мюнхен, 1969 р., 93—110 ст.

Б. Сидор-Чарторийська: „Андріївські звичаї в Україні“, Нью Йорк, „Говерля“, 1969 р., 24 ст., 0.50 дол.

О. Сулима-Бойко: „Квітка і Куліш, основоположники української новели“, Мюнхен, УТГІ, 1969 р., 102 ст.

М. Тарнавська: „Українська національна революція в поезії 1917 р.“. Бібліографія, Едмонтон, „Славута“, 1969 р., 8 ст.

Для дітей

Марія Дмитренко: „Михайлик“, оповідання, Торонто, вид. „Євшан Зілля“ та ОПДЛ, 1969 р., 49 ст., 1.50 дол.

М. Завадівська: „Сценічні картини“, Бібліотека МУКЖК ч. 2.

Орися Мельник і Надія Піп: „Наоколо нас“, Вінніпег.

Олена Цегельська: „Напровесні“, казки й оповідання, Торонто-Нью Йорк, ОПДЛ, 1969 р., 48 ст., 2.00 дол.

ЗАМОВЛЯЙТЕ ЗШИТОК

ІЗ ПРИПИСАМИ

Наталії Костецької

ПЕЧИВО

Ціна з пересилкою 1.50 дол.

Центрاليا одержала

від 1. листопада до 31. грудня 1970 р.:

ПРЕСОВИЙ ФОНД:

Від. 27. Питтсбург	20.00
" 28 Ньюарк	25.00
" 42 Філядельфія	12.25
" 43 Філядельфія	25.00
" 82 Бронкс	20.00
" 88 Філядельфія	10.00
" 103 Гемстед	6.50
Ольга Ільчишин, Дітройт	20.00
Я. і Ю. Телепки, Філядельфія	15.00

По 10 дол.: Гурток Книголюбів, Філядельфія, Дмитро й Ольга Мельничуки, Питтсбург, Євгенія Макарушка, Нью Йорк.

По 8 дол.: Лідія Кий, Валінгфорд, Надія Мандрусак, Савт Орендж.

По 7 дол.: Марія Бережанська, Дітройт.

По 5 дол.: Одарка Король, Міннеаполіс, Надія Дидинська, Меріон, Анастасія Зепко, Акрон, Марія Стефанів, Натлі, Гурток Книголюбів, Гемилтон, О. і П. Волошини, ПаПрма.

По 4 дол.: Софія Когут, Вест Пам Біч, Марія Палідвор, Нью Йорк, Юлія Качановська, Вест Петерсон.

По 3 дол.: Євфрозина Лесик, Честер, Анна Лісевич, Шикаго, Катерина Кобаса і О. Рогатинська, Дітройт, Ольга Баранник, Велеслі, Ірина Рудик, Бруклін, Марія Мельник, Філядельфія.

По 2.50 дол.: Марія Костів, Тугунда.

По 2 дол.: Антоніна Купчак, Лембертвіл, Володимира Брикович, Філядельфія, Е. Яремич, Дітройт, Євгенія Боднарчук, Нью Гейвен, Наталя Ходновська, Ірвінгтон.

По 1 дол.: Ярослава Кушнір і Павля Лобай, Торонто, Євгенія Кекиш, Бронкс, Лукія Голембйовська, Нью Гейвен, Анна Пастернак і Софія Вергун, Дітройт, Олена Кміцкевич, Перу, Дарія Вусович, Шикаго.

ФОНД „МАТИ й ДИТИНА“:

Від. 16 Міннеаполіс	30.00
" 33 Клівленд	5.00
" 43 Філядельфія	90.00
" 47 Рочестер	20.00
" 66 Нью Гейвен	30.00

" 68 Сиракюзи	55.00
" 76 Воррен	60.00
" 79 Бостон	60.00
" 88 Філядельфія	10.00
" 90 Філядельфія	30.00
Оксана Добрянська, Шикаго	5.00
По 2 дол.: Стефанія Лісікевич, Воррен, Наталя Ходновська, Ірвінгтон.	

ФОНД ІМ. КН. ОЛЬГИ:

Від. 50 Анн Арбор	10.00
" 83 Нью Йорк	44.00
" 91 Бетлегем	5.00

ФОНД „ЦЕРКВА В ПОТРЕБІ“:

Від. 21 Бруклін (збірка)	108.00
" 33 Клівленд	565.00
Олександра і Петро Волошини, Парма	25.00
Марія й Атанас Нестеренки, Лорейн	20.00
Збірка в Денвері, Колорадо	20.00

ДЛЯ СКВУ:

Від. 12 Клівленд	10.00
" 28 Ньюарк	20.00
" 50 Анн Арбор	10.00
" 74 Шикаго	10.00
" 91 Бетлегем	15.00

МУЗЕЙ СУА:

Від. 12 Клівленд	50.00
" 21 Бруклін	10.00
" 24 Елизабет	25.00
" 37 Дітройт	25.00
" 73 Бріджпорт	25.00
" 88 Філядельфія	25.00

„ФОНД 500“:

Від. 49 Бофало	18.00
----------------	-------

З полякою

Ольга Муссаковська, секретарка
Ірина Качанівська, касієрка

У ЛЕСЕНІ РОКОВИНИ

подаруйте своїм американським
приятелям переклад творів

Лесі Українки

ДУХ ПОЛУМ'Я

Ціна 3.50 дол.

Замовляти в Централі СУА

А Л Б О М

Історичний одяг українки

12 листівок

із текстом і поемою
ЛЕОНІДА ПОЛТАВИ

Ціна 3 дол.

Замовляти:

Ukrainian National Women's League
64 Branch
142 Second Ave.
New York, N. Y. 10003

Матеріали Суспільної Опіки

в рамках ЖІНОЧОЇ СЕСІЇ СКВУ

можна замовити в Централі СУА за
надісланням 2 дол.

Туди входять такі праці:

Марія Квітковська: Проблематика у-
країнців у країнах нового посе-
лення

Олександра Ковальська: Матеріальне
положення українських поселен-
ців в Європі і Півд. Америці

Ольга Даниляк: Роля українського су-
спільного працівника і його прак-
тична праця в українській гро-
маді

Наталя Іванів: Значення Добровіль-
ної Жіночої Служби у харитатив-
ній праці

Тетяна Карпенко: Новий підхід до
життєвих проблем

Постанови Секції

КАНЦЕЛЯРІЯ СУА

Поручає

п'єску Марійки Підгір'янки

В ЧУЖІМ ПІР'І

для дитячих вистав

Комплет (11 примірників для всіх
роль) коштує 5.50 дол., разом із
пересилкою.

Замовляти в Централі СУА